СУБОТА, 17 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ ■ № 110 (3860)

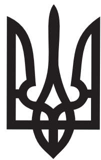

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Кожен на своєму плацдармі

Учора зранку знову відновилися перемовини про формування коаліції у форматі трійки — «Нашої України», БЮТ і СПУ. Як повідомила «Голосу України» керівник інформаційного департаменту «Нашої України» Тетяна Мокріді, зустріч відбулася з ініціативи одного з чільників «НУ» Романа Безсмертного і тривала майже півтори години. У ній брали участь: від «Нашої України» — Роман Безсмертний і Юрій Єхануров, від СПУ — Олександр Мороз, Йосип Вінський та Іван Бокий, від БЮТ — Юлія Тимошенко. Проте жодних домовленостей досягнуто не було — перемовники розійшлися до суботи. На запитання, чи заплановано переговори «НУ» з Партією регіонів, речниця «нашоукраїнців» відповіла: ведуться консультації, а не переговори, з усіма політичними силами, представленими в парламенті.

(Закінчення на 2-й стор.).

Побито правозахисника

У Миколаєві біля свого будинку було побито відомого правозахисника, журналіста, голову Комітету із захисту підприємців Ігоря Іванникова. Злочинці викрали сумку з документами і зникли з місця пригоди. Ігор Сергійович не раз на сторінках ЗМІ висвітлював проблеми миколаївських підприємців, діяльність ВАТ «Миколаїврибa», Чорноморського суднобудівного заводу, ЗАТ «Сигмаспорт», центрального ринку міста. Нині Ігор Іванников поглиблено вивчає питання доведення до банкрутства ВАТ «Агроекспорт». Слідство за фактом побиття веде Заводський РВВС, **повідомляє наш власний кореспондент у Миколаївській області Олена ІВАШКО.**

КОРОТКО

■ Держкомісія з цінних паперів зобов'язала акціонерні товариства публікувати основні фінансові показники у анонсах про збори акціонерів.

■ У Криму проходять навчання з попередження пташиного грипу.

■ Міністерство у справах сім'ї та молоді пропонує запровадити виплати державної допомоги сім'ям, які усиновили дитину.

■ Білл ГЕЙТС має намір залишити керівництво Microsoft до 2008 року.

■ У Тирасполі заарештовані чотири офіцери поліції Молдови.

■ На Луганщині під час ремонту газопроводу через порушення правил безпеки загинув робітник, ще двоє травмовані.

■ Я ВАМ ПИШУ...

А чи є межа ненаситності?

Нам, хто будував і підіймав країну, пенсію сьогодні платять мізерну. Її не те що на ліки, на необхідне харчування не вистачає. А все тому, що хазяїнами з розподілу багатств, які простий народ створював десятиліттями, стали непорядні люди. Навряд чи в них є совість і межа ненаситності.

Микола КОСТЕНКО.

Северинівка Сумського району Сумської області.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ Верховна Рада (у понеділок) розпочне свою роботу із засідання тимчасової президії і керівників парламентських фракцій.

■ У Києві відбудуться переговори міністра закордонних справ України Б. Тарасюка та міністра закордонних справ Республіки Вірменія В. Осканяна.

■ Фонд держмайна України планує подати в третейський суд на «Міттал Стіл Кривий Ріг».

Залізничний бунт

Учора біля Кабінету Міністрів Рада профспілки залізничників і транспортних будівельників влаштувала акцію протесту. Її учасники виступили проти передачі галузевих медичних і навчальних закладів у підпорядкування Міністерству охорони здоров'я і Міністерству освіти та науки та припинення їх фінансування з бюджету. Обурили мітингувальників і пропозиції уряду вилучити до держбюджету 50 відсотків чистого прибутку залізниць та позбавити працівників і пенсіонерів пільг і соціальних гарантій, встановлених галузевою угодою і колективними договорами залізниць.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ НОВИНИ

Немає грошей

Крим, за обережними прогнозами, збере трохи більше мільйона тонн озимих із площі 390 тисяч га, зокрема пшениці — 650 тисяч.

«З урожаєм зернових нині може скластися непередбачена ситуація», — заявив міністр аграрної політики Криму Павло Акімов. Через морози загинуло понад три тисячі га зернових. У хорошому й задовільному стані перебувають 85 відсотків посівів, у поганому — 15. Готовність кримської зернозбиральної техніки на старті жнив становить 92 відсотки. Решта комбайнів годиться лише на брухт. Ще й пального не вистачає: для збирання ранніх зернових потрібно щонайменше 11,8 тисячі тонн солярки та 14,7 — бензину. За два тижні до початку жнив на півострові є, відповідно, 22 та 11 відсотків від потрібної кількості. А надавати пальне в кредит постачальники відмовляються, бо у сільгоспвиробників немає закладного майна. Щоб виправити ситуацію, необхідно знайти 22 мільйона гривень, **повідомляє наш власний кореспондент в Криму Віктор ХОМЕНКО.**

На горизонті — бензинова криза?

Виробництво моторного бензину в січні—травні цього року порівняно з аналогічним періодом минулого року знизилося на 10 відсотків. Про це повідомляє Державний комітет статистики.

Водночас виробництво дизельного палива для автомобільного і залізничного транспорту знизилося на 22,7 відсотка, а топкового мазуту — на 33,7 відсотка, **передає «ЛІГА».** Експерти вважають, що така ситуація може призвести до чергової бензинової кризи.

Знову протести

До трьох тисяч осіб планують вивести 21 червня на Театральний майдан Тернополя профспілки області. Очікується, що до трудових колективів приєднаються пенсіонери, безробітні. Нинішнє підвищення цін шокує навіть тих, хто горою стояв за помаранчеву владу. Якщо тепер за утримання двокімнатної квартири доводиться платити приблизно 120 гривень, то після липневого підвищення цін на енергоносії — більш як 300. Водночас зарплата тернопільців — одна з найнижчих в Україні, а рівень безробіття — один з найвищих. Субсидії отримує кожна третя сім'я обласного центру, але це мало рятує — ціни поповзли вгору також на транспорт, побутові послуги, зв'язок, харчові продукти. Треба сказати, що після переобрання лідерів профспілкові організації області активніше захищають інтереси трудового люду, **повідомляє наш власний кореспондент у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ ФОТОФАКТ

Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

У Чернігові на дводенному семінарі, організованому Посольством Республіки Польща і клубом «Без упереджень», українські та польські журналісти разом із науковцями обговорювали екологічні проблеми обох країн. Зокрема, йшлося про досвід співробітництва польських і українських мас-медіа стосовно їхнього впливу на владу, яка часто ігнорує питання екології.

На знімку: перед учасниками семінару виступає фахівець інформаційного відділу ЧАЕС Юлія Марусич.

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для передплатників газети «Голос України». Нам пропонують:

25. Від інформаційно-видавничого агентства «Астрея», м. Полтава (директор — Віктор Костенко) — комплект літератури.

26. Від рекламного агентства «Астрея-Реклама», м. Полтава (директор — Михайло Шлафер) — сувенірну продукцію.

27. Від фірми «АМК», м. Полтава (директор — Андрій Гончаренко) — набір ремонтного інструменту.

28. Від ТОВ «Торговий дім», м. Полтава (директор — Сергій Радченко) — радіоприймач.

Шановні передплатники, надсилайте копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети і ви стаєте учасником розіграшу подарунків.

Хай усміхнеться вам удача!

Передплату на «ГОЛОС УКРАЇНИ» на друге півріччя 2006 року українською чи російською мовами можна оформити в будь-якому поштовому відділенні. Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу грошових винагород та подарунків.

Солом’янський суд Києва відмовився задовольнити подання слідчого Солом’янської податкової міліції про зміну запобіжного заходу до директора ДП «Такі справи», депутата Київради Олександра Данилова з підписки про невиїзд на утримання під вартою (прес-служба ДП «Такі справи»)

«У Криму буде відновлено владу, і всі політичні та громадські сили діятимуть тільки у відповідності з українським законодавством», — заявив перший заступник голови секретаріату Президента Іван ВАСЮНИК («Лігабізнесінформ»).

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про розклад засідань Верховної Ради України на період до сформування коаліції депутатських фракцій

У зв’язку з продовженням процесу формування у Верховній Раді України п’ятого скликання коаліції депутатських фракцій Верховна Рада України **постановляє:**

Оголосити перерву у пленарних засіданнях та провести наступне пленарне засідання Верховної Ради України у вівторок, 20 червня 2006 року, о 10 годині.

Тимчасова президія першої сесії Верховної Ради України п’ятого скликання
Р. БОГАТИРЬОВА,
І. БОКИЙ,
М. КАТЕРИНЧУК,
А. МАРТИНЮК,
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
15 червня 2006 року.
№5-V.

Кожен на своєму плацдармі

(Початок на 1-й стор.).

Лідер «Нашої України» Юрій Єханурів відмовився коментувати хід переговорного процесу, порадивши журналістам брати коментарі в інших сторін перемовин. «Це ж політика. Домовилися домовлятися», — сказав він. Лідер СПУ Олександр Мороз висловив таку думку: «В принципі ми просунулися частково, але говорити, що все вирішено, не можна». Він також додав, що «НУ» нині проводить консультації і з іншими політичними силами. «Може, вони знайдуть більш компромісний для них варіант», — вважає лідер соціалістів. За його словами, про якесь конкретне рішення про коаліцію можна буде говорити не раніш як за два дні. Лідер СПУ підтвердив готовність СПУ відмовитися від претензій на посаду Голови Верховної Ради в обмін на пропорційний розподіл посад.

А прес-служба СПУ розповсюдила заяву, в якій фракція СПУ звертається до фракцій парламенту, здатних створити коаліцію, завершити пошуки вигідних для себе структурних і кадрових рішень, негайно підписати коаліційну угоду, сформувати керівні органи парламенту, створити уряд і приступити до розв’язання найголовніших економічних та соціальних питань, виведення країни із затяжної кризи. «Якщо це стосується, скажімо, Партії регіонів і «Нашої України», то пора припинити лицемірство і завершити те, з приводу чого давно ведеться підготовка», — йдеться у заяві фракції СПУ.

У свою чергу, за повідомленням інформагентств, лідерка БЮТ Юлія Тимошенко після зустрічі у форматі «помаранчевої трійки» заявила, що її блок отримав пропозицію від «Нашої України» створити коаліцію між трьома «помаранчевими» силами та Партією регіонів. Однак БЮТ категорично з цим не згоден. «Ні за яких умов не будемо брати участь у такій коаліції. Ніякі конфігурації нас у цю пастку не заманять», — наголосила Юлія Володимирівна. За її словами, під час учорашніх перемовин вона не почула конкретних пропозицій про створення «помаранчевої» коаліції. А лише єдине — «створити збірну солянку для участі трьох «помаранчевих» сил та Партії регіонів».

Проте цю інформацію одразу спростувала речниця «Нашої України» Тетяна Мокріді, зауваживши, що Ю. Тимошенко «перекрутила» слова Р. Безсмертного. За словами Т. Мокріді, Р. Безсмертний лише інформував трійку про консультації з «регіоналами», що «не можна розцінювати як пропозицію увійти до широкої коаліції». І сказав про те, що переговори в рамках «трійки» та консультації в рамках «двійки» свідчать про збіг програм усіх чотирьох політичних сил — розходження знайдено лише в трьох пунктах: про надання російській мові статусу державної, вступу України до НАТО і ЄЕП.

А лідер Партії регіонів Віктор Янукович, за повідомленням прес-служби партії, коментуючи умови, які начебто висунула «Наша Україна», — відмова від позицій щодо НАТО, російської мови та федералізму, —наголосив: дуже важливо починати не з ультиматумів, не з умов, а з пошуків консенсусу і порозуміння. «Саме таку тональність у веденні попередніх консультацій повинні обирати сторони, які справді хочуть домовитися про головне, а саме — про засади і принципи, опираючись на які ми можемо досягти об’єднання України, економічного відродження та істотного поліпшення життя людей», — сказав В. Янукович. — В ім’я цієї мети ми мусимо знайти компроміси в усіх інших питаннях, які до сьогодні роз’єднували нас. Я усвідомлюю процес так і тому не зважаю на заяви окремих гарячих голів, які є по обидва боки. Державний інтерес України — понад усе. Це єдина платформа і єдина умова, яку можемо виставляти на шляху створення широкої коаліції».

...Тим часом у парламентських кулуарах говорять про те, що до міжфракційної більшості, ініційованої Партією регіонів, уже виявили бажання увійти досить багато народних депутатів, у тому числі і з фракцій СПУ та БЮТ. А часу на роздуми залишається дедалі менше...

Юліана ШЕВЧУК.

«Я був і залишаюся прихильником помаранчевої демократичної коаліції»

Таку заяву Президент України Віктор Ющенко зробив під час чергового спілкування із представниками засобів масової інформації. При цьому глава держави закликав учасників коаліційних переговорів уникати погроз, шантажу та йти на взаємоприйнятні компроміси.

Водночас, як повідомила прес-служба Президента, В. Ющенко наголосив, що зі свого боку зробить усе, «що належить зробити Президенту для того, щоб в Україні відбулася демократична коаліція, починаючи від формування того правового поля, яке потрібне для учасників переговорів, включаючи навіть певні компроміси для того, щоб та чи інша домовленість у рамках демократичної коаліції відбулася».

Торкаючись теми розподілу зон впливу та посад, глава держави знову наголосив на ключових принципах вирішення цього «технічного питання». Насамперед йдеться про врахування кількості голосів, отриманих політичними силами—учасниками переговорів на виборах. За його словами, «це перший принцип, що будувати розподіл своєї присутності у владі на базі тих мандатів, які дали люди». Наступними важливими позиціями під час поділу портфелів є відповідне почергове обрання кожною стороною своїх кадрових пріоритетів та виключення з розподілу посад, призначення, ініціювання призначення або звільнення з яких, згідно з Конституцією, належать до компетенції Президента.

«Це є положення Конституції, це не предмет компромісу. Мене дивує, що до сьогоднішнього дня є політичні сторони, які наполягають на повному квотному політичному розподілі посад, які Конституцією віднесені виключно до компетенції Президента України», — сказав В. Ющенко, зазначивши, що йдеться, зокрема, про міністрів оборони та закордонних справ, голів Служби безпеки та Національного банку.

Принагідно зауважимо, що коли б В. Ющенко погодився з цією вимогою, то порушив би норми Конституції, котра прямо і недвозначно визначає, що «Президент України не може передавати свої повноваження іншим особам або органам». Таким чином, заклик до квотного розподілу посад, які за Конституцією належать до компетенції Президента, є нічим іншим, як закликом до порушення Основного Закону.

Крім того, Президент розкритикував позицію Блоку Юлії Тимошенко, який, обравши для себе посаду прем’єр-міністра, запропонував на місце Голови Верховної Ради представника від Соціалістичної партії. На думку В. Ющенка, такий підхід не відповідає базовому принципу формування коаліції. Президент зазначив, що сьогодні він, як глава держави, «може лише заохочувати відповідні політичні сили продовжувати пошук політичного компромісу» та нагадав, що саме з метою полегшення «первинного політичного порозуміння» при розподілі посад пропонував лідеру СПУ Олександру Морозу посаду секретаря Ради національної безпеки і оборони. «На жаль, ця пропозиція не була зустрінута із розумінням. Сьогодні сформована політика шантажу, тиску навколо продовження політичних переговорів і консультацій», — констатував Президент. В. Ющенко ще раз закликав політичні сили, які перемогли на парламентських виборах, «бути реалістами, не розхитувати човен там, де відбуваються знакові для української нації процеси» та нести повну відповідальність за свої зобов’язання, в тому числі й стосовно створення парламентської коаліції.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

■ ФОТОФАКТ

Уряд б’є на сполох

Рівень розрахунків за газ за підсумками п’яти місяців 2006 року за фондами обласних державних адміністрацій становить 75,4 відсотка, що є вкрай низьким показником, заявив глава уряду Юрій Єханурів у четвер під час розширеного засідання Кабінету Міністрів, присвяченого забезпеченню майбутнього опалювального сезону. «Такий рівень проплат свідчить про те, що фактично може бути втрачено контроль за роботою структур, що опікуються цими проблемами», — відзначив він і поклав усю провину за таке становище справ на Мінпаливенерго, «яке продовжує гратися замість того, щоб здійснювати жорстку державну політику». Крім того, Ю. Єханурів звернув увагу на те, що не виконується урядова постанова про скорочення споживання газу в Україні 2006 року щонайменше на 10 відсотків і покритикував місцеві органи влади за затягування прийняття непопулярних рішень про 100-відсоткове відшкодування тарифами собівартості витрат на надання житлово-комунальних послуг.

На знімку: голова Севастопольської міської державної адміністрації Сергій Куніцин, в. о. міністра палива й енергетики України Іван Плачков та в. о. Першого віце-прем’єр-міністра Станіслав Сташевський перед початком засідання уряду.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

Шлюз — за безцінь

Співробітники управління СБУ в Запорізькій області викрили протиправну діяльність посадовця районного державного підприємства водних шляхів.

З’ясувалося, керівник продавав майно за заниженими цінами, завдавши державі збитків на суму більш як 125 тисяч гривень. Зокрема, під час реконструкції гідротехнічних споруд запорізької греблі, посадовець уклав угоду з фірмою-підрядником про демонтаж воріт шлюзу та оформив його на склад як цілісну конструкцію. Насправді демонтований шлюз порізали на частини та продали на металобрухт за ціною, що була удвічі дешевшою за ринкову. За даним фактом порушено кримінальну справу, **повідомляє прес-служба СБУ.**

Бюджет поповнили за рахунок землі

Продаж міської землі з аукціону стає надійним джерелом надходження до місцевого бюджету в Шепетівці.

Хоча на торги була виставлена лише одна ділянка площею у 4,5 тисячі квадратних метрів у центрі міста, за неї вдалось вторгувати майже 200 тисяч гривень. Ділянка продана за умови її подальшого комерційного використання.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Голова Верховної Ради АРК Анатолій ГРИЦЕНКО:

«Ми зобов'язані навчитися працювати по-новому»

■ ХТО Є ХТО

— Ваше «друге пришестя» у високий спікерський кабінет у Сімферополі збіглося із загостренням наболілих питань в економіці та політиці, соціальній сфері та гармонізації міжнаціональних відносин. Як ви уявляєте розвиток подій в автономії?

— Моє, як ви висловилися, «друге пришестя» у кабінет Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим відбулося в принципово іншій суспільно-політичній і соціально-економічній ситуації в Криму, ніж це було в 1997 році. І хоча кажуть, «не можна увійти в ту саму річку двічі», я маю намір довести собі й кримському співтовариству, що моє «перше пришестя» не було випадковістю.

Якщо ми хочемо розгребти купу проблем у регіоні, які дісталися нам від минулого, ми зобов'язані навчитися працювати по-новому. Ми зобов'язані постійно пам'ятати, що об'єдналися в коаліцію не для того, щоб поділити владні портфелі, а щоб об'єднати зусилля її учасників для вирішення загальнокримських проблем, які хвилюють людей. Тільки в цьому разі кримчани повірять не тільки нам, а й інституту демократії як такому.

А щодо характеристики кримських проблем, які потребують невідкладного розв'язання, то загалом тут немає нічого нового. Вони традиційні для будь-якої влади, що приходить на зміну попередній. Основою їх вирішення є збереження на півострові громадянського миру і міжнаціональної злагоди. Про це треба пам'ятати завжди. Фокус цієї проблеми сьогодні зосереджений навколо земельних питань.

— Ви маєте на увазі не тільки земельні претензії кримських татар?

— Не тільки. Проблема земельних відносин набуває національного відтінку тоді, коли тут допускаються грубі порушення чинного законодавства з боку всіх зацікавлених учасників цього процесу. В умовах, коли земля ще не стала предметом прозорої купівлі-продажу, завжди знайдуться бажаючі половити рибку в цій каламутній воді. І не важливо, хто це буде — кримські татари чи хтось інший. Тому нам потрібний принципово новий підхід до вирішення проблеми землекористування. Земля — це загальнонаціональне надбання і ми зобов'язані його зберегти і примножити для майбутніх поколінь. Навряд чи хтось заперечуватиме цю істину. А коли так, то і захищати це надбання треба на загальнонаціональному рівні за допомогою добре продуманої системи державного законодавства.

— В одному із своїх перших інтерв'ю в новій ролі ви пообіцяли розв'язати проблему нинішніх численних самозахоплень землі в Криму. Ви, як і раніше, впевнені в цьому?

— Я не сумніваюся, що дотримаю своєї обіцянки. На жаль, багато чиновників (особливо на місцях) відверто бояться опікуватися цією проблемою. Можливо, через те, що мають свій особистий інтерес до цієї гострої теми. Особисто я не боюся цього і маю намір активно й послідовно займатися вирішенням усього комплексу земельних питань. Переконаний, що багато причин нинішньої хвилі самозахоплень у Криму можна усунути. Для цього потрібна лише відповідна політична воля як з боку чиновників усіх рівнів, так і з боку організаторів таких самозахоплень. Особисто в мене такої політичної волі вистачить.

— Ви зумієте знайти в цьому розуміння з боку центру?

— А в нас просто немає іншого виходу, якщо ми всерйоз бажаємо гідного майбутнього України та її єдиної автономії. За п'ятнадцять років відносин між Києвом і Сімферополем ми пережили різні періоди — від взаємної ненависті до нічим поки що не підтверджених бажань любити один одного.

— Ви знайшли в цьому підтримку Президента України?

— Мені здалося, що так. Принаймні у нас з Віктором Андрійовичем відбувся відвертий обмін думками про сформовану практику у відносинах центру з автономією і навпаки. Ми дійшли спільного розуміння того, що ці відносини не повинні залежати від політичних забаганок тієї чи іншої сторони. Вони мають розвиватися в суворій відповідності з положеннями Конституції України й Автономної Республіки Крим і на засадах взаємної довіри та поваги.

— А як же тоді оголошена «війна» представників Президента України в Криму Геннадію Москалю, що випливає з останньої заяви Верховної Ради автономії?

— По-перше, я не вважаю це «війною». А по-друге, у нас і близько не було думок про якісь «бойові дії». Швидше, тут усе навпаки. Геннадій Геннадійович одразу після вступу на посаду привселюдно обізвав депутатів Верховної Ради автономії «бандитами», а трохи пізніше пообіцяв, що через якийсь час у сесійному залі кількість депутатів значно зменшиться і у Криму настане тиша. Я не наводитиму інших його висловлювань, що зачіпають особисто мою і всіх депутатів кримського парламенту професійну та людську гідність. По суті, своєю поведінкою Геннадій Москаль дискредитує добре ім'я Президента України, оскільки він намагається подати справу так, нібито виконує волю глави держави. У такому разі постає цілком закономірне запитання: Президент України не поважає вибір кримських виборців? Саме тому депутати кримського парламенту висловили свою позицію з цього приводу і сподіваються, що Віктор Андрійович зуміє правильно оцінити поведінку свого представника в Криму. Роль постійного представника глави держави в Автономній Республіці Крим важлива, передусім з точки зору його миротворчих функцій під час виникнення певних непорозумінь в органах влади. А Геннадій Геннадійович, навпаки, вперто прагне висікти іскру, як ви висловилися, «війни» між нами. Він привселюдно демонструє зневагу до вищого представницького органу автономії. А це неприпустимо для державного чиновника такого високого рівня. У нас і так сьогодні занадто низький рівень довіри народу до інституту влади. А без цього не можна серйозно розраховувати на благополуччя в суспільстві.

— Але ж Геннадій Москаль подав у суд на ВР АРК за те, що депутати автономії вимагали від глави держави його відставки, зневажливо висловлювалися про нього і Президента України, коли, обговорюючи події у Феодосії, вимагали оголосити півострів «територією без НАТО».

— Геннадій Геннадійович просто зобов'язаний об'єктивно інформувати Президента України про всю глибину того, що відбувається в Криму, подій навколо проблеми навчань «Сі Бриз-2006». Якби це було так, то громадянського протистояння з центральною владою держави можна було не допустити. А сьогодні ці події набули широкого міжнародного резонансу, і завдали шкоди міжнародному іміджу країни. І гостроту цієї проблеми не можна недооцінювати.

— Судячи з усього, ви перевантажені роботою в новій ролі. Час для особистого життя залишається? Про що жалкуєте з приходом на посаду глави кримського парламенту?

— Працювати справді доводиться по 16 годин на добу і часу на особисте життя практично немає. Тішить лише те, що мої близькі це розуміють і намагаються всіляко мене підтримати. Нам страшенно бракує взаєморозуміння. Не тільки в суспільстві, а й у владі. А без цього не можна бути щасливим. Пригадуєте відому фразу зі старого фільму «Доживемо до понеділка»? Щастя — це коли тебе розуміють...

Розмовляв
Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Із дос'є «Голосу України»

Гриценко Анатолій Павлович народився 21 вересня 1958 року в м. Керчі. У 1989-му закінчив Кримський сільськогосподарський інститут імені М. І. Калініна за фахом «Економіка й організація сільського господарства». Заслужений працівник місцевого самоврядування в Автономній Республіці Крим. Член Партії регіонів.

Трудову діяльність розпочав 1976 року слюсарем Чистопільського відділення «Сільгосптехніка» Ленінського району Кримської області. У 1976—1979 роках служив у Збройних силах. З 1987-го обіймає керівні посади. З лютого 1997-го по квітень 1998 року — Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим. У 2001 році призначений головою Ленінської районної державної адміністрації. З вересня 2005-го — перший заступник Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

Депутат Верховної Ради АРК останніх трьох скликань.

Одружений. Має сина і дочку.

Прокуратура оскаржила рішення облради

Прокуратура Харківської області подала адміністративний позов про визнання недійсним рішення сесії Харківської обласної ради стосовно надання російській мові статусу регіональної. **Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна»** у прес-службі обласної прокуратури, під час перевірки було встановлено, що рішення Харківської облради «Про реалізацію конституційних гарантій на вільне використання російської мови в Харківській області і сприяння виконанню зобов'язань України стосовно реалізації норм Європейської хартії регіональних мов або мов меншин» не відповідає Конституції і законам України. Позов спрямовано до господарського суду Харківської області.

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Спроба номер дев'ять

Уряд України затвердив законопроект про Кабінет Міністрів і направив його Президентові з пропозицією внести до Верховної Ради як невідкладний. За словами в. о. міністра юстиції Сергія Головатого, уряд сподівається на прийняття цього законопроекту в першому читанні ще на цій сесії і на остаточне його затвердження у вересні. Серед основних нововведень у законопроекті в. о. міністра відзначив зарахування посад міністрів та їх заступників до політичних, а не до посад державної служби. За його словами, відсутність такої чіткої регламентації сьогодні стала причиною безлічі судових спорів, коли звільнені чиновники намагаються поновитися в судах, посилаючись на Кодекс законів про працю. Крім того, законопроект чітко регламентує процедуру дострокового припинення повноважень Кабінету Міністрів, передбачаючи чотири варіанти цієї процедури: у зв'язку з резолюцією недовіри парламенту, заявою прем'єра про відставку, за станом здоров'я й у зв'язку зі смертю. В. о. міністра юстиції підкреслив, що законопроект передбачає принципи безперервності, солідарності і колегіальної відповідальності в роботі уряду. Він пояснив, що це означає можливість звільнення окремого міністра Верховною Радою лише з ініціативи прем'єра. Також у законопроекті детально прописано відносини Кабінету Міністрів із Президентом, центральними органами виконавчої влади, обласними, районними держадміністраціями, судами, а також повноваження прем'єра, першого віцепрем'єра, віце-прем'єрів і міністрів, докладно регламентується видання актів Кабміну, їх оголошення і набрання ними чинності. Слід зазначити, що попередній глава держави вісім разів накладав вето на ухвалений Верховною Радою закон про Кабмін, а також не один раз відмовлявся його підписувати після подолання парламентом вето. Унаслідок цього ось уже впродовж десяти років діяльність Кабміну визначається не законами, як того вимагає Конституція, а указами Президента.

Суд скасував указ Президента

Києво-Святошинський районний суд Київської області в п'ятницю скасував указ Президента України про звільнення голови Київської облдержадміністрації Євгена Жовтяка. Про це агентству «Інтерфакс-Україна» повідомив сам Є. Жовтяк. «Суд прийняв рішення про визнання указу Президента протиправним, його скасування і відновлення мене на роботі», — сказав він.

Отже, склалася правова колізія, оскільки цього само дня Президент своїм указом призначив на посаду голови Київської облдержадміністрації народного депутата України, позаштатного радника глави держави Віру Ульянченко. Є. Жовтяк у зв'язку з цим зазначив, що «цей указ, відповідно до трудового законодавства, має бути скасовано». За його словами, рішення суду було оприлюднено в п'ятницю близько 11.00. Є. Жовтяк повідомив, що представник Президента вийшов із залу засідань суду і, «мабуть, зателефонував до секретаріату, і вони поспішили оприлюднити цей указ (про призначення В. Ульянченко)». Він також повідомив, що поки що залишається в лікарні. «У лікарні я з 4 травня. Лікарі кажуть, що потрібно ще місяць», — сказав Є. Жовтяк. Після цього, за його словами, він має намір стати до роботи.

■ ФОТОФАКТ

З нагоди Дня дільничного інспектора заступник міністра внутрішніх справ України Володимир Рудик вручив нагрудну відзнаку «Закон і честь» начальнику відділу інспекторів полковникові Олексію Мороку.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НОВИНИ

СУБОТА, 17 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 110 (3860)

На автошляху Київ—Суми ліквідовано вилив понад 9 тонн паливно-мастильних матеріалів

2,6 тонни курячих стегенець намагався незаконно переправити через український кордон громадянин Російської Федерації

■ У НОМЕР

Операція «Автомобіль»

проводиться в Києві з 9 по 18 червня 2006 року

Державтоінспекція Печерського району занепокоєна збільшенням кількості незаконних заволодінь автомобілями на території району і звертається до власників транспортних засобів з проханням забезпечити їх надійне зберігання, передусім передбачити засоби протиугінного обладнання.

На жаль, автовласники залишають свої автомобілі без нагляду, не виконують елементарних заходів для запобігання їх викрадення, а саме: не замикають двері, залишають ключі у дверях, чим створюють умови для безперешкодного проникнення до салону автомобіля.

Незважаючи на наявність місць на автостоянках та в гаражно-будівельних кооперативах, власники автотранспорту масово залишають автомобілі біля своїх осель, де немає бодай якогось стримувального фактора від злочинців.

Хотілося б нагадати автовласникам, що сьогодні ми не в змозі виділити наряди міліції для охорони всіх прибудинкових територій, насамперед кожний водій має дбати про збереження свого автомобіля.

Державтоінспекція Печерського району звертається до вас з проханням повідомляти дані про осіб, які скоюють крадіжки автотранспорту, переховують його, а потім збувають.

З початку 2006 року було скоєно 15 незаконних заволодінь на території Печерського району Києва, з них п'ять розкрито по гарячих слідах працівниками ДАІ району.

Державтоінспекція Печерського району Києва.
Телефон довіри: 286-28-71.

Учетверте в майстер-клас

Фото Олексія БУДЬКА.

У Донецьку вчетверте проходить відкритий фестиваль «Текстиль і мода-2006». Його учасники — молоді модельєри та дизайнери із Донецької області, Києва, Львова, Дніпропетровська, Харкова, Луганська, Луцька, Херсона, Сум, Криму, а також їхні російські та білоруські колеги. Журі конкурсу очолює відомий кутюр'є В'ячеслав Зайцев. У програмі фестивалю — конкурси на кращу тканину, кращі промислову колекцію одягу, дитячу, студентську та авторську колекції. За традицією показ досягнень учасників фестивалю завершує майстер-клас В. Зайцева. Найвдаліші колекції мають шанс бути втіленими у масове виробництво.

Ліна КУЩ.

На знімку: капелюшки донецького модельєра Любові Івашиненко купують не лише місцеві, а й московські модниці.

Підземні таємниці

Волинська область. Уже кілька місяців на подвір'ї Свято-Троїцького кафедрального собору в Луцьку споруджують нове приміщення Волинської духовної семінарії УПЦ Київського патріархату. Роботи проводяться на місці, де ще в XII—XIII століттях було закладено один із перших на Волині Свято-Василівський чоловічий монастир, тому поряд з будівельниками постійно чергують співробітники Волинської філії державного підприємства «Науково-дослідний центр «Охоронно-археологічна служба України» Інституту археології Національної академії наук України. І недарма. Земля тут зберегла багато таємниць минулих епох. Зокрема, знайдено залишки печі давньоруського житла, підвальної арки з цегли-«пальчатки» XVII століття, залізний ніж, бронзову завушку, монету. Відкрито також кілька давніх поховань.

Микола ЯКИМЕНКО.

За борги відповідатимуть

Миколаївська область. Проти керівників підприємств, що не виплачують зарплату своїм працівникам, порушено 13 кримінальних справ. За фактами безпідставної невиплати зарплати з початку року до прокуратури передано 38 матеріалів для вирішення питання про притягнення керівників до кримінальної відповідальності. Сьогодні в області налічується 274 підприємства-боржника, з яких 154 —економічно активні, 46 — банкрути і 74 — економічно неактивні. Загальна сума заборгованості становить 22,6 мільйона гривень, з яких 12,3 мільйона — борги працівникам економічно активних підприємств. Основними причинами заборгованості спеціалісти управління праці та соціального захисту облдержадміністрації називають високий рівень збиткових підприємств, значну кредиторську і дебіторську заборгованість.

Олена ІВАШКО.

Відпочинок у Криму

Курортний сезон на півострові вже у розпалі. Проте тим, хто вирушає на кримські береги, варто знати, що:

...до сезону не готові більше половини пляжів

Із 330 кримських пляжів працює нині тільки 149. Відкрито лише ті, які пройшли перевірку санепідслужби. Решта не готова до курортного сезону й не відповідає санітарним нормам, повідомила заступник головного санітарного лікаря автономії Наталія Пеньковська. Днями направлено 27 санітарних приписів з благоустрою пляжів, оштрафовано за антисанітарію 19 керівників.

...ціни вже курортні

На міських ринках півострова ціни на сільськогосподарську продукцію збільшилися порівняно з тим же періодом минулого року на 16 відсотків. Зокрема, ціни на фрукти практично не відрізняються від київських, які визнано найвищими у країні. Так, за кілограм полуниць просять щонайменше 10 гривень, персиків — 13, черешень — 9, яблук — 13, груш — 18, абрикос — 22 гривні.

...до Лівадії лише пішки

Сильні дощі призвели до зсуву грунту й аварійно-небезпечної ситуації в районі Лівадії. **Як повідомили в МНС**, призупинено рух на кількох ділянках автодороги Гончарне—Ялта. Провали і розриви дорожнього полотна заважають підвозити до Лівадії вантажі й доставляти пасажирів. Під загрозою зриву опинилося проведення щорічного чемпіонату України з авторалі. Зсув активізувався й через земляні роботи, які велися нижче автошляху під час будівництва житлового будинку. Створено штаб з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»)

«Відмовників» позбавлять ліцензій?

Міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко пообіцяв позбавити ліцензії приватні вузи, які відмовляться зараховувати при вступі результати тестування випускників. Правда, технологія такого «взаємозаліку» до кінця не відпрацьована. Приміром, неясно, як чинитимуть з абітурієнтами вузи, де запроваджено інтегрований екзамен з кількох предметів.

Цього року в незалежному зовнішньому тестуванні взяло участь майже 43 тисячі чоловік, або кожен десятий випускник загальноосвітньої школи. Процес забезпечувало майже 7 тисяч дорослих. У міністерстві кажуть, що тестування дає змогу об'єктивно оцінити знання школярів. Але вчителі стверджують, що діти виявилися психологічно не готові до таких експериментів. Ледь не 10 відсотків анкет залишилися зовсім порожні — ймовірно, через незадовільні знання їхніх власників. У багатьох випадках дітям просто не вистачило часу закінчити роботу й переписати її начисто.

У майбутньому році тестування обіцяють провести у всіх українських школах. Правда, воно буде обов'язковим тільки для тих, хто вступає до вузів. Станіслав Ніколаєнко вважає тестові технології ефективним методом боротьби з хабарництвом. У міністерстві навіть підрахували, що рівень корупції в системі освіти знизився з 23 відсотків до 9,7 — за результатами соцопитувань. Але оптимістичним заявам вірять не всі: близько 43 відсотків батьків традиційно намагатимуться дати хабара під час вступу чада.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Про життя та бур'яни

80-літня Сіма (інакше — Хима) Трембанчук засоромилася, коли її сфотографували. Та й ім'я довго не називала — каже, воно в неї некрасиве. І про себе розповідала неохоче. До села Русанів (Броварський район Київської області) переїхала 1985-го з Вінниччини — вмовили діти, які облаштувались у столиці. Скаржиться тільки, що в цій мальовничій місцині багато вужів. У старому селі їх не було, тож коли побачила першого — вмить опинилася на шафі, що стояла на подвір'ї. І як не переконували її сусіди, що вужі шкоди не роблять, — досі подитячому їх боїться.

Нині Сіма Трембанчук збирає бур'яни для худоби. І хвалить Бога, що прижилася на новому місці. 45 років колгоспного стажу держава оцінила у 320 гривень пенсії. Проте, як оцінити пережиті нею два голоди, коли «виживали на бур'янах»?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Пологовий «замінували»

Пологовий будинок заміновано. Це анонімне повідомлення підняло на ноги міську міліцію, еменесників та співробітників УСБУ. На той час у пологовому перебувало 159 породіль. Стрес міг спричинити завчасні пологи чи інші ускладнення, тому на свій страх і ризик один із керівників операції прийняв рішення не евакуйовувати пацієнток. Оперативники разом зі спеціально натренованим собакою, крім пологового, обстежили й перинатальний центр, розміщений у тому ж комплексі. За цей час тут народилося троє діток. Повідомлення про міну виявилося жорстоким розіграшем.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Весільні сукні — сусідам

Працівники Вадул-Сиретської митниці вилучили у громадянина України 340 тисяч доларів США та 780 грамів золота.

Іншу контрабанду — 300 весільних суконь від відомих кравчинь із буковинського села Волока — затримано в потязі Чернівці—Москва. Це не перша партія суконь, яку в такий спосіб вивозять з України, бо буковинські весільні комерсанти відкрили вже десятки весільних салонів у містах Європи та Росії.

Сергій СУЛИМА.

«Водяна» епопея

У Дніпропетровську за лічені години з прилавків «випарилися» ємності з питною водою, а до пунктів продажу її в очищеному вигляді вишикувалися величезні черги. На добу майже все місто опинилося без водопостачання через від'єднання Аульського районного водоводу.

В облдміністрації та в органах місцевого самоврядування були негайно скликані надзвичайні наради. Почалися домовленості, обіцянки, пошуки «мирової», однак енергетики довго стояли на своєму: до погашення боргів електрику в кредит більше не відпускатимуть. Але домовленості все-таки було досягнуто, а також складено графік погашення боргів, і «Дніпробленерго» відновило подачу електроенергії. А органи прокуратури встановили, що внаслідок знеструмлення трьох насосних станцій в Аулах завдано чималої шкоди економіці області. Бабушкінський районний суд за позовом мешканців Дніпропетровська оперативно прийняв рішення — заборонити надалі «Дніпрообленерго» зупиняти водопостачальні та водовідвідні підприємства. Хоча, як зізналися в «Облводоканалі», його міські комунальні підрозділи, зокрема дніпропетровські, завжди вчасно отримували гроші для розрахунків із суміжниками.

Поступово водопостачання міст і районів почали відновлювати до колишніх обсягів. Проте ніхто не може з точністю сказати — чи надовго.

Сергій КРАВЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Гостини в домі знаменитого актора

У буковинському селі Чортория, де народився Іван Миколайчук, відбулись урочистості з нагоди його 65-річчя. У музеї-садибі зібралися видатні режисери, актори, сценаристи, співаки, композитори, журналісти, кінокритики. Серед них — Роман Балаян, Іван Гаврилюк, Владислав Таранюк, Федір Стригун, Лариса Брюховецька, Неоніла Крюкова, Ніна Матвієнко та інші. Були також і представники буковинської влади, а місцеві митці організували концерт.

Водночас в обласній науковій бібліотеці відбулася презентація книги Лариси Брюховецької «Приховані фільми. Українське кіно в 90-х». Відомий кінокритик є автором багатьох книг про українське кіно, в тому числі й про Івана Миколайчука. Також у бібліотеці було представлено нову картину відомого чернівецького художника Івана Холоменюка «Портрет кіноактора Івана Миколайчука». А в Чернівецькому музично-драматичному театрі ім. О. Кобилянської відбувся творчий вечір на честь відомого земляка. Вдова кіноактора Марія заспівала кілька пісень на його вірші, присвячені йому пісні виконали Ніна Матвієнко та місцеві співаки.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

А дизайнера виберете ви...

Якщо для суддівства в попередніх конкурсах однієї сукні «Кришталевий силует» запрошували найвідоміших кутюр'є зі світовим ім'ям, то в нинішньому, дев'ятому за ліком, змаганні дизайнерів цю почесну місію організатори довірили нам — телеглядачам.

Сьогодні ввечері під час прямої трансляції на Першому Національному каналі і на великому моніторі столичного майдану Незалежності українські модники побачать унікальні сукні в номінаціях «прет-а-порте-делюкс» (готовий одяг класу люкс) та «фентезі» і зможуть підтримати вбрання, що сподобалося, і його автора в інтерактивному sms-голосуванні. А сам конкурс відбудеться поруч з Майданом, у колишньому Жовтневому палаці, і буде присвячений темі вірності.

Юлія ПОТАПЕНКО.

Ювілейні мрії Співочого поля

Сьогодні у Тернополі розпочався Всеукраїнський фестиваль народної творчості «Народ ніколи не загине, допоки музика жива», приурочений до 20-річчя Співочого поля. Свого часу це була перша в Україні так звана музична мушля, і ось уже стільки років — улюблене місце відпочинку мешканців обласного центру. Які тільки відомі співаки і колективи тут не виступали!

І тепер на свято з'їхались майже 70 мистецьких колективів не лише з багатої на таланти Тернопільщини, а й з Івано-Франківська, Запоріжжя, Чернівців, Рівного, Києва та інших міст країни. Окрасою свята стане участь Національного заслуженого академічного українського хору імені Г. Верьовки, який був «хрещеним батьком» Співочого поля у червні 1986-го. У рамках фестивалю відбудуться святкові дійства «Моє фольклорне Тернопілля» і «Тернопільська театральна весна-2006», виставка народних умільців, концерт духової музики. На завершення фестивалю у неділю небо осяє ювілейний феєрверк.

До речі, в обласному управлінні культури мріють про надання Співочому полю статусу національного. Кажуть, заслужило.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Дієта для поліцейських

Молдавським дорожнім поліцейським, котрі мають зайву вагу, доведеться схуднути. Прем'єр-міністр Молдови Василь Тарлев дав розпорядження перевести огрядних співробітників дорожньої поліції на інші посади в системі МВС. Відповідно до регламенту структури її співробітники мають знати іноземну мову, бути стрункими і мати зріст не менш як 1,75 метра.

Скільки щасливих людей у Пітері?

■ АКТУАЛЬНИЙ РЕПОРТАЖ

Це вирішили з'ясувати петербурзькі науковці з Агентства соціальної інформації "Здоров'я петербуржців". На запитання: "Чи можна сказати про вас, що ви щаслива людина?" — лише 10,5% респондентів вагалися з відповіддю. «Так» відповіли 30,1% мешканців міста, а «скоріше, так» — 39,6%. Вийшло, що щасливі більшість — 77,9%, проти 22,1% «нещасливих». Крім того, результат дослідження "Здоров'я петербуржців" засвідчив, що оцінка власного благополуччя значною мірою залежить від віку (зворотний зв'язок) і доходу (прямий зв'язок). У молодших вікових групах частка тих, хто вважає себе щасливою людиною, більша порівняно з аналогічним показником у старших вікових групах.

Хоч як крути, цифри радують. Практично кожний третій мешканець міста щасливий. І «Голос України» вирішив провести своє невеличке опитування на вулицях міста. І от що почув.

Люба (студентка, 20 років) є цілком щасливою, незважаючи на те, що хотіла б більше заробляти грошей: «Так, я — щаслива, от сонечко світить, кохана людина чекає на мене вдома, батьки незабаром приїдуть у гості — напевно, це і є щастя».

А от серйозний чоловік середнього віку, який назвався **Сергієм**, найімовірніше, належить до тієї частини мешканців міста, яким важко відповісти на запитання, чи вважають вони себе щасливими. «Усе в житті відносно, і щастя теж. Це скороминуще відчуття спокою, яке закінчується з появою нових проблем і турбот. Та й політики не дають нам спокійного і щасливого існування, — відповів Сергій. — Я не можу відповісти однозначно на це запитання. Запитайте мене про це іншого дня».

«Чи щасливий я? — навіть перепитав молодий чоловік. — Звісно, адже в мене дочка народилася — оце щастя. Тепер я не просто Льоха, а батько. Ви навіть собі не можете уявити, який я щасливий». Чуючи ці слова, перехожі посміхалися, і кожний згадував щось приємне своє.

Жінка, якій на вигляд приблизно 50 років, перш ніж відповісти на це саме запитання, замислилася на якийсь час і потім, видихнувши, сказала: **«Усе-таки, так. Адже мені вже під сімдесят, і в мене хороша сім'я, добрі діти й дорослі онуки та веселі правнуки, а на мене усе ще зацікавлено дивляться чоловіки».**

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові відкрито спеціалізовану виставку «Енергозбережні технології та обладнання», на якій вітчизняні підприємства демонструють новинки водонагрівальної, опалювальної техніки тощо.

На знімку: заступник генерального директора науково-виробничого об'єднання «Екотерм» (Київ) Микола Медвідь та інженер-менеджер ВАТ «ЧеЗаРА» Надія Лисенко обмінюються досвідом роботи із створення енергоощадних котлів.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

■ А ЯК У НИХ?

Батьківські гроші

З прийняттям закону про фінансову підтримку родин із дітьми Німеччина, як тут вважають, вступила у фазу активної законотворчості. Сьогодні у всіх на устах — і політиків, і пересічних німецьких громадян — ім'я міністра у справах сім'ї Урсули фон дер Ляйен. До речі, матері семи дітей. Це вона запропонувала сплачувати так звані батьківські гроші замість існуючих сьогодні грошей, що надаються сім'ям одноразово після народження дитини.

Цей закон спрямований насамперед на підвищення народжуваності у країні, де зараз смертність у деяких федеральних землях її перевищує. В чому конкретно суть нововведення?

Відомо, що в Німеччині давно існують так звані дитячі гроші, тобто виплати на утримання дітей аж до 27-річного віку. Але у перший рік життя дитини, коли їй потрібний найретельніший батьківський нагляд, цих грошей було замало. Бо, по-перше, мати, як правило, з народженням дитини не могла працювати, та й батько інколи переходив на 30-годинний робочий тиждень, щоб теж бути поряд. У такому разі і мати, і батько дуже втрачали у своїй заробітній платі.

Тому з 1 січня 2007 року батькам сплачуватимуть батьківські гроші. А по суті, це компенсація за фінансові втрати на робочому місці. Ця грошова допомога становитиме 67% нетто-заробітку, якого позбувається батько або мати, зайняті вихованням маленької дитини.

Строк виплати таких батьківських грошей — 12 місяців, у деяких випадках — 14. А потім, як зазвичай, підуть дитячі гроші, не менше 300 євро на місяць.

Неля ГЛУЗОВА.
Мюнхен.

■ СВІТ КОРОТКО

ЄВРОСОЮЗ

Конституцію перейменують?

Конституцію Євросоюзу, процес ратифікації якої було відкладено після відмови на референдумах у 2005 році більшості мешканців Франції і Нідерландів схвалити цей документ, можуть перейменувати. Про це напередодні саміту ЄС **повідомило агентство РІА «Новости»**, посилаючись на джерело у Брюсселі. Однак як буде називатися основний закон Об'єднаної Європи, поки що неясно. Тим часом лідери ЄС на дводенному саміті висловилися за продовження паузи у процесі ратифікації європейської конституції, оголошеної в червні 2005 року.

ІНДІЯ

Півмільйона — на човнах

Півмільйона осіб залишили свої села на північному сході Індії через повінь. За офіційними даними, у штаті Ассам мусон, що почався 25 травня, забрав більш як 20 життів. Потоками води розмиті дороги і залізничні магістралі, кілька віддалених районів штату виявилася відрізаними від постачання. Повінь спричинена виходом із берегів річки Брахмапутра.

БІЛОРУСЬ

Опозиція вимагає волі

Учора в Білорусі розпочалася кампанія солідарності з політичними діячами, що перебувають в ув'язненні. Її мета — привернути увагу міжнародної громадськості, преси, політиків і громадського сектору в демократичних країнах світу до проблеми білоруських політиків і діячів опозиції, котрі очікують на суд у в'язницях. Організатори кампанії провели акції за кордоном — біля посольств Білорусі в США, Естонії, Польщі, Литві, Україні.

ІРАН

Ядерний конфлікт триває

Учора Президент Ірану Махмуд Ахмадінежад назвав пакет пропозицій, висунутий Росією, США, Китаєм, Великою Британією, Німеччиною і Францією Тегерану для врегулювання ситуації навколо іранської ядерної програми, кроком вперед і пообіцяв дати відповідь на нього у «належний час». Додавши, що рішення прийматимуть відповідно до міжнародних інтересів Ірану. За його словами, іранська влада виступає проти того, щоб деякі країни нав'язували іншим націям свої погляди.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Прощавай, Багдаде!

Британські, австралійські і японські війська наступного тижня передадуть урядові Іраку всю повноту відповідальності за забезпечення безпеки і порядку на півдні країни. Незабаром після цього їх буде виведено. Такої домовленості було досягнуто на закритій нараді представників військових відомств трьох країн у Лондоні.

РОСІЯ

Вибух у житловому будинку

На заході Москви у селищі Внуковому вчора ранком пролунав сильний вибух у п'ятиповерховому житловому будинку. Офіційно відомо про двох загиблих і шістьох поранених, **повідомив представник прес-служби МНС Росії Віктор Бєльцов.** Однак у правоохоронних органах не виключили, що жертв може бути більше.

Унаслідок вибуху в будинку зруйновано зовнішні панельні стіни з третього по п'ятий поверх. Завалилася частина перекриттів будинку, повідомили в московській міській пошуково-рятувальній службі.

Суд переніс розгляд справи про оскарження Арсеном АВАКОВИМ рішення Харківської облради про недовіру голові ОДА (УНІАН)

■ СПОРТ

Перемога жовто-синіх

Футбол. Удруге на «Олімпіаштадіоні» в Берліні був аншлаг. Першого разу це сталося, коли грали бразильці та хорвати (73 000). І от лише на тисячу глядачів менше зібралося на поєдинку шведів та парагвайців.

Позавчора столицю Німеччини з ранку «окупували» шведи. Їхні загони спостерігалися всюди. А те, що відбувалося за кілька годин до матчу і безпосередньо на ньому, не важко уявити. Карликові острівці парагвайських уболівальників на трибунах тонули в синьо-жовтому шведському морі. А коли з півсотні тисяч голосів виконували гімн, то, знаєте, мурашки по шкірі пробігли.

Протистояння було важке і бойове. Все нібито йшло до нічиєї. Хоча нагод забити більше було у шведів. Лише один Маркус Альбек міг відзначитися двічі. Спочатку він перекинув м'яча через воротаря суперників. Проте його встиг вибити Деніс Каніса.

У другому епізоді Альбек не зміг проштовхнути м'яча у ворота з відстані метр-півтора. А от забили шведи дуже красиво. Результативна комбінація увінчала справжній штурм парагвайських воріт. Була горішня передача, і улюбленець шведських уболівальників, півоборонець лондонського «Арсеналу» Фредді Люнгберг ефектно і влучно пробив головою. Як кажуть у таких випадках, важка, але цілком заслужена перемога.

Помучилися добряче зі своїм суперником також англійці. Це був досить нудний матч. Хоча моменти створювали обидві команди. У тринідадців помітним був Стерн Джон з англійського «Ковентрі» (до речі, багато гравців цієї збірної виступають за різні англійські та шотландські клуби). Одного разу він бив по порожніх воротах. І Англію врятував майбутній партнер Андрія Шевченка Джон Террі з «Челсі».

Британці ще до перерви зобов'язані були забити. Особливо близьким до мети був Пітер Крауч, якому чудову передачу зробив Девід Бекгем. Та ліверпулець надумав пробити з льоту і в підсумку бабахнув «по горобцях». Уже під кінець зустрічі ситуація повторилася. Була передача Бекгема. Крауч виправився і влучив.

Отже, збірна Англії фактично вже забезпечила собі місце в 1/8 фіналу. Адже нижче другого місця у своїй групі вона не опуститься. У групі А далі підуть Еквадор та Німеччина.

Безперечно, все це дуже цікаво. Але у всіх нас, зрозуміло, значно більший інтерес до збірної України. Що сталося після того, як вона залишила сумний для нас Лейпциг і дісталася своєї резиденції в Німеччині — готелю «Семінаріс» у Потсдамі? Один з моїх колег зустрів у Берліні наступного після злощасної гри дня Андрія Русола та Максима Калиниченка. Хлопці були якісь насторожені й навіть перелякані. Привіталися, але розмови не вийшло.

А от мені пощастило трохи більше. За попередньою домовленістю ще в Києві до мене зателефонував Андрій Баль. І розповів таке:

— Ретельно проаналізували помилки, яких припустилися в матчі з іспанцями. Окремим футболістам дали день відпочинку. Решта тренувалася. Тепер усі разом цілеспрямовано готуємося до зустрічі із Саудівською Аравією. Про цю команду маємо конкретну інформацію. Матч саудівців з тунісцями на стадіоні в Мюнхені спостерігав Володимир Веремеєв. Звичайно, час від часу на думку спадає лейпцизький жах. Але вживаємо всіх заходів, щоб вивести колектив із психологічної ями...

Власне, шансів вийти з групи наша команда не втратила. Але треба насамперед забути про матч з іспанцями. Згадати, як можна злагоджено і переможно діяти проти будь-якого суперника. Що й підтвердила збірна України під час відбірного циклу, заслуживши собі авторитет і шану. Сподіватимемося, що такою ми її побачимо і в понеділок у Гамбурзі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Берліна).

На знімку: отакий радісний настрій був у шведських «фанів» ще перед поєдинком.

Фото автора.

Табло

ЧС—2006. Німеччина. Фінальна частина. Груповий раунд. **15 червня.**

Група А. Еквадор—Коста-Рика. 3:0. Гамбург. «AOL арена». 50 000 глядачів. **Голи**: К. Теноріо, 11, Дельгадо, 54, Іван Кав'едос, 90+2.

Еквадор, Німеччина — по 6 очок, Польща, Коста-Рика — по 0.

Група В. Англія—Тринідад і Тобаго. 2:0. Нюрнберг. «Франкештадіон». 41 000. Крауч, 83, Джеррард, 90+1.

Швеція—Парагвай. 1:0. Берлін. «Олімпіаштадіон». 72 000. Люнгберг, 89.

Англія — 6, Швеція — 4, Тринідад і Тобаго — 1, Парагвай — 0.

Гать на болоті

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Валовий внутрішній продукт (ВВП) у травні зріс на 8,5, від початку року — на 4 відсотки.

На тлі непродуктивних політичних дебатів зі створення коаліції цю новину можна сприйняти за гать на болоті. Більш тверду, ніж прогнозувало Мінекономіки (2,8 відсотка зростання ВВП за підсумками року), однак не таку, що дозволить до кінця року дістатися орієнтиру, закладеного в держбюджеті-2006.

Упевненості країні у травні додало будівництво, яке стало лідером зростання (8,2 відсотка), завдяки утриманню від початку року високого споживчого та інвестиційного тонусу. Позитивний внесок обробної галузі становив за 5 місяців 1,9 відсотка, тоді як у січні—квітні він був від'ємний. Це означає завершення рецесійного періоду. На повновну «п'ятірку» потягнув приріст в аграрному секторі — 5 відсотків від початку року, що обіцяє непогані показники восени. ВВП зростає швидше за промисловість темпами, які свідчать про індустріалізацію останньої, пожвавлення ділової активності в експортно орієнтованих галузях — передусім в металургії, вартість продукції якої зросла на світових ринках лише у травні на 5,4 відсотка. А обсяги виробництва у цьому секторі зросли на рекордні 12,4 відсотка проти аналогічного періоду минулого року. Оптимізму додають й інші прикмети — істотне поліпшення кредитування підприємств і населення з боку комерційних банків, а в першому кварталі — п'ятиразове зростання інвестицій в основний капітал. До цього слід додати, що приріст прямих іноземних інвестицій у майже 200 відсотків — також неабиякий баланс для реального сектору економіки. Хто вважає, що вибралися на тверде навпомацки, бо поводирі лишень виконували обов'язки, той помиляється. Сумарний прибуток підприємств хімічної галузі у першому кварталі сягнув майже 600 мільйонів гривень почасти завдяки сприятним цінам, однак почасти — завдяки зниженню енерговитрат. І це дало змогу спрямувати відповідні капіталовкладення в оновлення основних засобів. Дуже важливу роль відіграли зусилля Нацбанку з утримання сприятливого для торгівлі на зовнішніх ринках реального ефективного обмінного курсу гривні. Але що дорога не встелена рушниками, то це точно. По-перше, зберігається невизначеність з цінами на газ у другому півріччі, довкола чого продовжують зростати політичні спекуляції. По-друге, не зрозуміло, як скоро нормалізуються торгово-економічні відносини з Росією. По-третє, чого очікувати в найближчі місяці — дефляції чи навпаки, різкого зростання споживчих цін. У травні, вважає керівник групи радників з макроекономічних питань Нацбанку Валерій Литвицький, ризики інфляції врівноважували ризики послаблення економічного зростання. Деяка лібералізація монетарної політики у квітні—травні була виправданою, оскільки відхилення від показника ВВП, який закладався у держбюджет, було вище за аналогічне відхилення фактичного рівня інфляції від бюджетного. Але що буде попереду — невідомо. Зростання цін на газ здатне остудити запал орієнтованих на експорт галузей і економіки загалом до межі, яка або заблокує, або спровокує високе зростання інфляції. У цьому разі провокаторами стануть тарифи природних монополій, які уряд нині беззастережно піднімає. Матимемо монетарну політику залежно від того, що нас очікує попереду. А поки що Національний банк, схоже, лаштується до «see and wait» «поживемо — побачимо». Гать на болоті для цього добре місце.

Сергій ВЛАД.

■ АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Що молодші, то ближче до природи

Донецький корпункт газети «Голос України» виступив співорганізатором семінарів-тренінгів для школярів, які бажають опанувати ази журналістської майстерності. Ініціатором заходів став наш давній партнер — Донецький міський молодіжний центр мистецтв «ЕкоАрт». Його керівники Валентина і Сергій Жукови запропонували тему тренінгу: «Екологія душі — екологія природи». Адже проблема збереження довкілля дуже актуальна для індустріального регіону.

Перший семінар відбувся в школі № 61 обласного центру, другий — в Олександрівській сільській школі Мар'їнського району. Юні кореспонденти отримували завдання розробити модель газети на «екологічну» тематику. В цьому їм допомагали наставники — психолог Галина Толочко, педагог-організатор школи № 61 Людмила Глєбова, учитель інформатики цієї самої школи Олена Пилипчук. Члени журі відзначали, що діти більш чутливі до проблем навколишнього середовища і гостріше сприймають екологічну катастрофу. А головне — готові зробити все для того, щоб її відвернути.

Учасники тренінгів отримали призи від «Голосу України» та Міжнародного слов'янського університету, а також грамоти від Донецької обласної спілки журналістів. Кращою визнано роботу сільських школярів із Олександрівки, виконану одинадцятикласницями Танею Коломієць, Танею Кравець та п'ятикласницею Людою Христюхою. Організатори семінарів-тренінгів, профінансованих у рамках гранту Донецького міського управління у справах сім'ї та молоді, висловлюють вдячність директорам шкіл Андрію Удовенку та Валентині Черкас за допомогу в проведенні заходів.

Ліна КУЦ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.
Фото Ірини ОЛЬШАНСЬКОЇ.

А у нас в квартирі газ. Буде?

■ ТЕМА

Згадаймо кінець минулого — початок цього року. З постачанням газу, його вартістю і розрахунками в Україні — цілковитий вінегрет: ніхто не міг сказати, що буде з цінами на газ, за що ми розраховувалися, а за що ні, скільки ще винні й кому, а в заявах прем'єра і чільників Мінпаливенерго були істотні розбіжності. Втім, уряд тоді вжив низку заходів: зобов'язав паливно-енергетичне відомство економити енергоресурси, зокрема, скоротити споживання газу не менш як на 10%.

У січні Міністерство будівництва, архітектури і житлово-комунального господарства ініціювало зниження споживання енергоносіїв у галузі житлово-комунального господарства на 15—20%. На що в держбюджеті навіть було «зарезервовано» 2 млрд. грн. Щоб змешити небезпеки газової кризи, передбачалося врегулювати договірні відносини між «Нафтогазом України» та «Укрнафтою» про поставки природного газу власного видобутку для потреб населення, а також знайти точки дотику з туркменським постачальником.

З великими проблемами ми пережили минулу зиму. Нині триває підготовка до нового опалювального сезону. Про це йшлося в четвер на засіданні Кабміну, де в. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров повідомив, що рівень розрахунків за газ за підсумками п'яти місяців по фондах державних адміністрацій становить 75,4%. І оприлюднив думку фахівців: стан розрахунків «жахливий». А також повідомив, що підприємства теплокомуненерго розрахувалися за газ на 56%, збільшивши борг за нього з початку року на 641 млн. грн. — до 3 млрд. грн.

В. о. глави уряду підбив підсумки п'яти місяців роботи галузі: не сформовано газовий баланс країни до кінця першого кварталу 2007 року, не врегульовано відносини між «Нафтогазом України» та «Укрнафтою». Не розв'язано також проблеми з Туркменистаном (а йдеться про обсяг до 25 млрд. куб. м газу). Споживання газу не лише не зменшилося, а навіть істотно зросло — на 12,4%. І не взимку, а у квітні — порівняно з таким само періодом минулого року. Мало того, через брак ресурсів газу не виконується графік його закачування у підземні сховища: план недовиконано на 2 млрд. куб. м. Власне, не виконано ... нічого із наміченого.

Тим часом офіційний представник «Газпрому» не виключає повторення наступної зими таких само проблем з Україною — із забезпеченням і потреб нашого внутрішнього ринку, і виконання контрактів на транзит газу...

Що відбувається на верхніх щаблях влади в життєво важливій для країни галузі? Уряд намітив низку заходів для поліпшення ситуації із забезпеченням енергоресурсами та їх економії. За півроку з'ясовується: вони не тільки не виконуються, ситуація ще й погіршилася. Водночас в. о. міністра палива та енергетики Іван Плачков запевняє, що жодних проблем, у тому числі й із закачуванням газу ... немає, відставання не критичне. І до кінця сезону навіть обіцяє перевищити торішні показники. Хоч відомо, що, за технологією, у сховища щомісяця можна закачувати щонайбільше 4 млрд. куб. м.

Для кого будуємо потьомкінські села? Заколисує те, що поки тепло, то проблем немає? Ми такі безпечні, чи це ситуація, коли що гірше — то краще? Але ж нова зима насувається невідворотно — разом з новими, ще більшими проблемами. І навряд чи цього разу вдасться списати наші проблеми на підступність Росії, як це було торік.

Валентина ПИСАНСЬКА.

9 червня. Виставка «Сучасне ювелірне мистецтво України» в Музеї історичних коштовностей України.

10 червня. Вінницька область. Другий Всеукраїнський фестиваль-конкурс автентичних колективів з нагоди 105-ї річниці видатного фольклориста Гната Танцюри.

11 червня. Святкування Трійці.

12 червня. Сумська область. У селі Піски виявлено захворювання свійської птиці на високопатогенний грип.

13 червня. Феодосія. Американські військовослужбовці, які повинні були займатися підготовкою міжнародних навчань «Сі Бриз-2006», повертаються до США.

14 червня. На пленарному засіданні Верховної Ради України заслухали інформацію про стан домовленостей із формування коаліції.

15 червня. Пікети біля Міністерства праці та соціальної політики України проти порушення прав незалежних профспілкових об'єднань, які не входять до ФПУ.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА, Прес-КІТ, Укрінформу та УНІАН

СУБОТА, 17 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 110 (3860)

■ ЦІКАВІ ЗАХОПЛЕННЯ

«Пиляйте, Шуро, гирі, пиляйте... Вони золоті!»

Унікальна колекція полтавця Олега Мороза здатна вразити не лише Паніковського

Чого тільки люди не колекціонують! Пригадуєте, в дитячі роки всі ми пройшли через «обов'язкову шкільну програму» збирання марок, значків чи етикеток від сірникових коробочок. Для декого ці захоплення залишалися на все життя, хтось переключався на речі серйозніші — монети, антикваріат, старовинні книги чи картини. А дехто й у зрілому віці несподівано ставав колекціонером. Скажімо, за колишнього дефіциту імпортних цигарок модно було колекціонувати порожні пачки від них. У ті часи це навіть могло означати, що людина має «вихід за кордон». Найоригінальнішим колекціонером, якого свого часу довелося зустріти, був колишній бухгалтер, котрий колекціонував ... рахівниці, а завершальним «етапом» тут стало зібрання кількох «поколінь» арифмометрів «Фелікс». Та найкумеднішим «колекційним випадком» була історія про те, як один початківець на весіллі власної доньки вирішив похизуватися перед гостями колекцією вин, у «житті» якої той день став останнім.

Одне слово, оригіналів ніколи не бракувало.

Та колекція полтавця Олега Мороза й на цьому тлі вражаюча. Принаймні серед тих, які можна було б зібрати в одній кімнаті, вона безперечно є ... найважчою. Ну, хоча б в Україні! Адже Олег Арсентійович колекціонує ... гирі, які так підвели знаменитого героя «Золотого теляти».

Нині в колекції викладача кафедри фізкультури Полтавської державної аграрної академії, тренера ДЮСШ «Колос» уже понад півсотні експонатів, зібраних за останні вісім років. Є тут і абсолютно унікальні речі — гирі, датовані XV—XVI ст., гирі часів Миколи I та його наступників, починаючи з 1832 року. Сам же колекціонер стверджує, що навіть вояки Петра I для власного вишколу обов'язково використовували гирі.

Крім «віку» є в колекції й інші унікуми. Скажімо, найважча гиря важить 116 кілограмів, а найлегша — 1,8 фунта.

— Найстаріші — пудові (16 кілограмів) та двопудові, а найлегші — у фунтах, — свідчить колекціонер. — А вже після революції вагу почали позначати в кілограмах.

Важко знайти тут і близнюків за формою: є звичайні овальні, квадратні, плоскі, ромбовидні... Усіх найнесподіваніших форм!

Колекція постійно поповнюється. Адже, знаючи про захоплення Олега Арсентійовича, до пошукових справ долучаються не лише знайомі та друзі, але і його студенти та вихованці. А знайти «експонати» можна у найнесподіваніших місцях. Пригадують випадок, коли унікальну гирю виявили в погребі, де нею ... накривали діжку з квашеними огірками.

Колекціонувати гирі Олег Арсентійович розпочав не випадково. Адже він сам є кандидатом у майстри спорту з важкої атлетики та гирьового спорту, тричі ставав чемпіоном Грузії, де свого часу проходив військову службу. А після того, як у 1997 році у званні підполковника завершив військову кар'єру, почав долучати до цього й молодь: спершу працював викладачем Полтавського військового інституту зв'язку, тренуючи курсантів, потім — у Полтавській аграрній академії, де створено чудову базу для підготовки гирьовиків. До речі, на думку Мороза, і в інституті зв'язку, і в аграрній академії кадровий резерв для занять гирьовим спортом просто чудовий — ті, хто вирішив поєднати своє майбутнє з армією, так само, як і сільські хлопці — це люди фізично загартовані, звиклі до високих навантажень.

За час тренерської діяльності Олегу Морозу вдалося виховати кілька десятків майстрів спорту! Нині в нього тренуються 15 майстрів спорту та 10 майстрів спорту міжнародного класу. Його гордістю є й заслужений майстер спорту Семен Карпенко, який був чотириразовим призером чемпіонатів світу, майстер спорту міжнародного класу Валерій Дромашко та майстер спорту Олександр Передерій, які теж ставали призерами світових чемпіонатів. А найбільших успіхів досягли колишній вихованець Олега Мороза В'ячеслав Олішевко та ... Катерина Ваніна, які ставали переможцями світової першості.

До речі, й донька Олега Арсентійовича Анастасія — теж «гирьовичка», що не заважає їй і чудово грати на скрипці. Гиря й скрипка — чим не унікальне поєднання жіночих захоплень?

Що ж до колекції, то заслужений тренер України Олег Мороз вважає, що і її заслуга є в тому, що гирьовий спорт у Полтаві прогресує.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

На знімку: Олег Мороз біля своєї колекції.

Фото Аркадія СЛАВУЦЬКОГО.

«Я не дитина. Я ланка»

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Коли розпадаються родини, більше за всіх страждають діти, хоча зовсім не вони є причиною розлучення батьків. Але в окремих випадках родина з'єднується саме завдяки дитині — її логіці, мудрості та терпінню. Це вона змушує тата і маму подивитися одне на одного іншими очима, забути образи і взятися за руки.

ЗАМІСТЬ ВСТУПУ

Якось узбережжям моря йшла людина. День був чудовий, світило сонце, м'яко хлюпалися хвилі і вільно кружляли чайки. На тлі цієї спокійної, чарівної картини людина побачила маленьку дівчинку, яка виконувала чудовий танок. Вона присідала до землі, брала щось у руки, а потім це невидиме оком «щось» кидала в море. «Що ти робиш?» — здивовано запитала людина. «Рятую маленькі морські зірочки від жагучого сонця. Якщо їх не кинути у воду, вони не доживуть до припливу», — відповідала маленька дівчинка, не припиняючи своє заняття. «Але ти ж робиш невдячну, даремну роботу», — продовжувала дивуватися людина. — Цих зірочок тисячі, сонце немилосердне, час летить, ти все рівно їх не врятуєш». «Ну і що, — знизала плечима дівчинка. — Принаймні хоча б оцю я врятувати встигну», — і з цими словами вона кинула далеко в море чергову морську зірку...

Історія перша:

«Відновлена ланка»

Маленьку худорляву Катрусю однокласники навіть почали побоюватися. Раніше була дівчинка як дівчинка, а тепер — клубок нервів: усім грубіянить, на всіх ображається. Учителів перестала поважати, уроки пропускати і без усякого пояснення під час навчального процесу залишати заняття. Обговорюючи між собою поведінку школярки, педагоги вважали, що так ось складно у Каті проходить дорослішання. Але причиною її поведінки стало зовсім інше. Розлучення батьків.

В обласному центрі соціально-психологічної реабілітації неповнолітніх, куди Катя прийшла з мамою, дівчинка не одразу розкрилася. Із певною часткою дитячих амбіцій вона заявила про те, що не збирається «оголювати» тут свою душу. Аліна Амеліна, директор центру, не квапила події. За свою велику практику вона добре вивчила дитячу психологію, тому знала і причину дитячої нервовості, і те, про кого в цьому разі варто почати розмову. Про тата. Дитяча душа геть зовсім розтанула після того, як Аліна Василівна запропонувала, щоб на заняття в центрі Катя приходила не лише разом з мамою, а і з рідним татом. Без вітчима.

Перші 12 занять закінчувалися однаково: тато йшов на кілька хвилин раніше, а мама навмисне зволікала, поглядаючи у вікно на нового чоловіка, який чекав на неї на вулиці. Здебільшого заняття проходили за активної участі дівчинки, але тільки-но вони закінчувалися, Катя ставала неспокійною, нервовою, ось-ось готовою розплакатися. Потім вона почала хитрувати. Коли тато збирався йти, вигадувала причину, щоб вийти з ним разом. Мамі ця ситуація не подобалася. Зважаючи на стан дочки, вона не хотіла залишати її наодинці з рідним батьком, тому змушена була йти разом з ними. Спочатку вони виходили втрьох, понуро опустивши голови. Згодом почали перемовлятися. Далі співробітники центру звернули увагу на відсутність вітчима під вікнами, а одного разу, коли ця трійка вийшла з будинку, Катя радісно схопилася за руки батьків і озирнулася... Такою щасливою Аліна Василівна цю дівчинку ще не бачила. Поєднання Катрусиних рук з руками батьків могло означати лише одне — головне: відновлено втрачену ланку відносин у родині. Дорослі цього зробити не змогли. Це вдалося їх не по-дитячому мудрій дитині.

Історія друга:

«Усі залишаються вдома»

Починаючи розповідати свою історію, відвідувачі центру зазвичай кажуть так: «Наша родина жила дружно і щасливо. Але потім...» Приблизно так само починається і історія родини Андрія. Батьки мали бізнес, матеріально родина була забезпечена. Багато працювали, але і добре відпочивали. Батьки у Андрія молоді, товариські, не скупі, тому мали багато друзів. Особливо батько. В якусь мить він втратив контроль над собою і буквально за півроку перетворився мало не на бомжа. Щоб зберегти бізнес, мати Андрія вирішила розлучитися з таким чоловіком. Одного разу вона просто вигнала його з квартири і тим самим накликала ще одне лихо. 15-літній син не просто засудив її вчинок, а почав мститися за батька. Робив усе, щоб досадити матері. Йшов з дому, випивав, грубіянив, пропускав уроки в школі. «Навіщо ти це робиш?» — запитала у нього Аліна Василівна. «Щоб моїй матері життя медом не здавалося, — зі злістю відповідав підліток. — Це їй за батька».

Психологи центру дуже довго працювали з цією родиною, відновлюючи відносини сина і матері. Це було важко. Потім настав прогрес. Згодом Андрій розповів таку історію.

...Якось увечері, гуляючи вулицями міста, він з друзями побачив, що на асфальті лежало щось схоже на людину. Щось потягнуло Андрія до цього бомжа. Товариші, гидливо зморщуючись, відмовляли його: «Навіщо тобі чіпати цю гидоту і сморід?» Підкоряючись своїй інтуїції, Андрій перевернув людину обличчям догори і впізнав свого батька — брудного, обірваного, вкритого виразками і до смерті п'яного. Друзі побачили, як зрадів Андрій цій зустрічі, тому не відмовили йому тягти це тіло додому. Було зворушливо спостерігати за тим, з яким болем їхній товариш оглядав батька, визначаючи ступінь його занедбаності. Таксист спочатку не хотів брати цю підозрілу компанію підлітків з бомжем. Але потім усе-таки віз їх за вказаною адресою. На квартирі хлопці зняли з батька Андрія старий одяг, викупали у ванній, а дівчата збігали в аптеку і, накупивши різних ліків і мазей, обробили виразки та рани. Чистого батька поклали на білосніжну постіль.

Першим запитанням мами, коли вона відчинила двері квартири, було таке: «Боже, що це так смердить?» Звичайно, вона була в шоку, коли на своїй постілі побачила щось схоже на колишнього чоловіка. І, зрозуміло, у них з Андрієм відбулася велика розмова. Син одразу поставив ультиматум: «Якщо батько залишиться з нами, я стану іншою людиною, таким, як був. Якщо ти виженеш батька, я піду разом з ним бомжувати». Щоб не втратити сина, мати прийняла важке для неї рішення: «Ніхто нікуди не йде. Всі залишаються вдома...»

Андрій продовжував ходити в центр на корекцію, але потім з поля зору психологів зник. Зустрілися вони через два роки.

— Якось напередодні якогось свята до нас зайшов красивий юнак у військовій формі, — розповідає Аліна Василівна. — Це був Андрійко. Виявилося, він навчається в Академії Міністерства внутрішніх справ. У родині у нього все добре. Батька вдалося повернути до життя, він успішно веде бізнес і на той момент разом з мамою відпочивав на Мальті. Якби я побачила фільм з таким сюжетом, сказала б, що він надуманий.

Історія третя:

«Наш тато повернувся»

Одного разу Сергійко прийшов до батька, коли того не було вдома. Нова дружина тата поцілувала хлопчика в щічку і сказала:

— Сьогодні День Святого Валентина — свято всіх закоханих. Вітаю тебе, — і подарувала дрібничку у вигляді сердечка.

Отут Сергій і звернув увагу, що цими сердечками заставлено всю квартиру. Це були листівки із освідченнями в коханні, «валентинки», маленькі іграшки. Так, здавалося, дрібниці, але вони створювали особливу атмосферу, налаштовували на певний настрій.

Коли хлопчик повернувся додому, він розповів усе матері і з образою запитав у неї: «А чому ти ніколи так не робила? Не писала татові, що кохаєш його, не приділяла такої уваги? Можливо, він тоді й не пішов би від нас?» Мамі важко було щось пояснити, вона не знала, як вчинити в такій ситуації. Сергій сам їй кинув «рятувальний круг». «А давай, — запропонував він, — писати одне одному записки, дарувати листівки». Заощаджуючи гроші на шкільних сніданках, хлопчик купував красиві конверти, папір, готував малюнки, різні вироби і дарував їх мамі. Художній смак Сергія давав змогу все робити красиво й акуратно. Мама відповідала на його записки, намагаючись у кожне своє слово вкласти щонайбільше тепла, любові і турботи. Сергійко вкладав ці листи в красивий конверт, прикріплював бантик і... відправляв батькові. «Це тобі мама передала», — казав він тихо, щоб не почула татова нова дружина.

Як же правильно все розрахував хлопчик. Одного разу тато зібрав свої речі і повернувся додому. Треба було бачити щастя і захват в очах Сергія, коли він повідомив: «Аліно Василівно, наш тато повернувся!»

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПОРАДА ВІД АЛІНИ АМЕЛІНОЇ:

— Пограйте у своїй родині в гру з назвою «Павутина». Сядьте одне навпроти одного, візьміть клубок ниток. Ставлячи комусь із членів родини запитання, киньте йому клубочок, а шматок нитки залишіть собі. Той, кому ви кинули клубок, має відповісти на запитання, відмотати собі на палець трішки нитки, поставити запитання чи сказати репліку іншій людині і кинути їй клубок. Таку бесіду можна вести довго. У результаті між членами родини буде зв'язана павутина. На перший погляд це здається забавою, але в ній закладено глибоку логіку. Ось такі тонкі нитки з'єднують родину і дуже важливо їх не розірвати.

— Найстаріші — пудові (16 кілограмів) та двопудові, а найлегші — у фунтах, — свідчить колекціонер

Невигойний біль вулиці Народицької

Якби у селищі Гусятині, що на Тернопільщині, організували конкурс на кращу вулицю, то першість в ньому, безперечно, виборола б Народицька. Охайні будиночки, доглянуті квітники, рівненькі грядки, молоді дерева хизуються вміло сформованими кронами і підбіленими стовбурцями, ідеально чисті подвір'я... Місцеві мешканці, також добрі господарі, люблять прогулятися Народицькою: що цікавого в чорнобильців можна запозичити?

Вулиця, з погляду історії, ще зовсім юна: перші поселенці з'явилися тут тринадцять років тому. Андрійко Данилюк — її ровесник. Хлопчина мріє бути лікарем, як батьки, або фотохудожником. А можна поєднувати одне з другим, — каже по-дорослому. У тому, що ця вулиця з'явилася, заслуга і його бабусі Надії Степанівни Карась. Вона працювала в Народичах у районному управлінні сільського господарства. Якось біля нього зупинилася машина з тернопільськими номерами. Приємний на вигляд чоловік запитав, чи є в них друкарська машинка. Так вона познайомилася з тодішнім заступником голови Гусятинського райвиконкому Миколою Пилипівим. Він і запросив на Тернопільщину. А переїжджати треба було. Не так заради себе, як заради дітей. Кляті бери чатували всюди, особливо під дахами будинків, в інших закутках. Можна уявити, як нестерпно важко було відриватися Карасям від рідного коріння, тим паче, що тільки-но побудувалися...

— Виділили нам автобус, і ми поїхали до Гусятина. Вибрали оце ось місце. Тут звели для народичців більш як 20 будинків, і в 1993-му ми переселилися. Коли ще були колгоспи, нам багато допомагали. Дочці, оскільки в неї була мала дитина, навіть корову виділили. А потім виживали, як могли.

У такому невеликому райцентрі, як Гусятин, особливо сутужно з роботою. Тодішня влада намагалася допомагати переселенцям. Нині про них згадують хіба що напередодні чергової річниці аварії. Хоч інколи не так конкретна допомога потрібна, як дорогі увага, співчуття. Молодим легше: повиходили заміж, поодружувалися і пустили коріння на новому місці. А старші, мов пересаджене в дорослому віці дерево. Що ближче до старості, то більше тягне на малу свою батьківщину.

Кілька років тому розповідала мені переселенка Галина Іванченко, що сняться їй сни тільки на народицькі сюжети. Ніби життєвий фільм обірвався на тому кадрі. А коли приходив лист з Народичів, читали усією вулицею. Усі з нетерпінням чекали «гробків»: їм виділяли автобус, щоб віддати рідні могилки, зустрітися з родичами, знайомими. Тепер дістаються, хто як може, але неодмінно стараються у провідну неділю побувати в Народичах. Немає вже Галини Іванченко.. Поїхала до сина, і за якісь два місяці її не стало. Ось і Надія Степанівна зізналася: після перенесеного інсульту найбільше хвилює її, де знайде місце вічного спочинку. Хотілося б на народицькій землі. Бажаю їй з чоловіком Петром Яковичем зустріти ще не одну весну, а вона у відповідь перераховує, кого з чорнобильців вже немає на цьому світі. Інші на старість перебираються ближче до дітей, родичів.

За зовнішнім лиском і благополуччям Народицької криється невигойний біль. Чорний біль, який поділив життя гусятинських чорнобильців, як і сотні тисяч українців, на «до» і «після». І плин років не вгамовує його...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото Василя БУРМИ.

На знімку: Надія Карась з онуком Андрійком.

■ НОВИНИ

Купатися смертельно небезпечно

На всіх водоймах Донецької області купання заборонено. Причина — незадовільний санітарний стан води. Таку інформацію оприлюднено на спільній нараді фахівців обласної санітарно-епідеміологічної станції та Головного управління МНС України в Донецькій області. Наприклад, у Нижньокальміуському водосховищі кількість хвороботворних організмів у воді перевищує санітарну норму в 600 разів — через практично необмежене скидання в річку промислових відходів.

Рятувальники звертають увагу і на безпеку на воді: з початку року на водоймах області вже загинуло 36 чоловік, із них 13 — діти. Це більше, ніж торік. За словами начальника комунальної спеціалізованої аварійно-рятувальної служби обласної держадміністрації Андрія Півня, часто причинами трагедій ставало купання в нетверезому стані, у невстановлених місцях, а також купання дітей без нагляду дорослих.

Ліна КУЩ.

Конфлікт із неприємним запахом

У тому, що конфлікт може неприємно пахнути не тільки в переносному, а й у прямому значенні, переконалися в одному з ТОВ Житомира. Все почалося з того, що в колективі (а це продовольчий магазин) відбувся своєрідний «переворот», внаслідок якого одразу дві жінки почали вважати себе директорами. Просто колишня заступниця підписала наказ про звільнення своєї начальниці «за разове грубе порушення трудових обов'язків», а та цього не визнала. У результаті один керівник у магазині, а другий — під дверима пояснює, що «магазин захоплено колишнім директором». Якби ситуацію спокійно прояснили в суді, проблем було б менше. Але ж протистояння в колективі призвело до тривалого відключення холодильного обладнання. Продукти, що там зберігалися, зіпсувались. ТОВ зазнало значних збитків.

Кращі за професією — собаки

Майже три десятки собак демонстрували свою майстерність на змаганнях, що відбулися в кінологічному центрі УМВС України в області. Чотириногі друзі людини долали смугу перешкод, шукали схвані вибухівку і наркотики, затримували «злочинців». Свої здобутки в дресируванні показували і професійні правоохоронці, і аматори. Переможцями стали працівники відділу державної служби охорони, кінологічного центру та училища початкової професійної підготовки працівників міліції, в якому, між іншим, готують фахівців зі службово-розшукового собаківництва для всієї України. Собаки надають правоохоронцям справді неоціненну допомогу: цього року в області з їх допомогою вже розкрито 294 злочини, вилучено 70 кілограмів наркотичних речовин, затримано 18 озброєних злочинців.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Голос, що зачаровує... танцем

Створена Остапом ЗОРИЧЕМ (на знімку) манера виконання пісень у стилі танго, вальсу, фокстроту вражає унікальністю навіть вибагливих слухачів. Легкість та витонченість, з якою співак передає настрій кожної виконуваної ним пісні, чудові природні вокальні дані в поєднанні з набутим професіоналізмом вирізняють його з-поміж багатьох артистів. Знайомий музикознавець стверджує, що Остап Зорич належить «до п'яти відсотків найкращих жанрових виконавців у світі». Не знаю, як у «математичному обчисленні», а в творчому його ліричний тенор справді залишає глибокий слід у пам'яті. Шкода, що в Україні тепер доводиться слухати Остапа лише на дисках: свого часу, як і багато інших талановитих співаків та музикантів, Зорич був змушений шукати професійного талану за океаном.

Остап закінчив Національну музичну академію ім. П. Чайковського (клас професора О. Вострякова). У 1998 році він записав у студії диск невідомих українських танго-пісень у сучасному оранжуванні. Його презентація на Національному радіо та телебаченні стала справжнім святом для меломанів і поживою для численних схвальних відгуків у пресі. Надзвичайно високо оцінили виконавчу майстерність Зорича такі метри оперного співу, як Євгенія Мірошниченко, Дмитро Гнатюк, Анатолій Мокренко, Діана Петриненко, Олександр Востряков... А недавно авторові цих рядків зателефонувала читачка і поцікавилася долею «співака з унікальним голосом, якого так бракує на нинішній спотвореній дешевою попсою естраді».

Нам вдалося зв'язатися з самим співаком і відповісти на це запитання, посилаючись на першоджерело.

— Остапе, ваш творчий шлях не зовсім звичний. Ви починали як вокаліст, котрий на академічних концертах у консерваторії виконував арії з опер «Запорожець за Дунаєм», «Любовний напій», «Самсон і Даліла» та інші класичні тенорові партії, і раптом новий жанр, абсолютно інша манера виконання ретро-пісень...

— Знайти особливу манеру для виконання такого репертуару було справді непросто. Ці пісні не потребують потужного голосу. Вся складність полягає в тому, щоб передати інтимні почуття і характер ліричного героя. А це означає позбутися в голосі металевого звучання, який потрібний для виконання класичних тенорових партій. Віднайти певний тембр, манеру виконання, не копіюючи Лещенка, Вертинського, Кобзона та інших, а мати свій стиль, свій голос, щоб слухач міг легко запам'ятати та розпізнати тебе серед багатьох інших... Вважаю, що мені в моєму першому альбомі поки що не вдалося досягнути тієї досконалості, якої я хотів би. Але судячи вже з радіопередач Національного радіо, де вперше пролунали мої пісні, слухачі створену мною манеру виконання запам'ятали, сприйняли схвально і виділили серед інших, про що свідчили численні листи та відгуки, які надходили на адресу Національного радіо. Для мене це дуже важливо і приємно, бо, звичайно ж, це творилося для наших слухачів.

Фото з сімейного архіву.

— А як зміну жанру сприйняли класичні оперні співаки?

— Перед тим, як вийти від класичного репертуару і почати запис ретро-пісень, я зустрівся зі своїм старшим товаришем (бо інакше назвати його не можу) Костянтином Огнєвим, якому розповів про свій задум і наспівав кілька пісень, після чого отримав його благословення: «Давай, Остапе, це твоє». Костянтин Дмитрович був членом комісії на моїх вступних і випускних іспитах у консерваторії і, мабуть, краще за мене знав можливості мого голосу.

Згадую, як після запису у студії пісні-танго «Радий би я залюбитись» з Київським естрадно-симфонічним оркестром його диригент В. Здоренко жартома сказав: «Тепер, Остапе, ти можеш помирати, а пісня звучатиме». Для мене оцінка таких людей (навіть з відтінком чорного гумору) є найвищою нагородою.

— Якщо без чорного гумору, то ви фактично були першовідкривачем української пісні-танго. Скажіть, якими традиціями ви керувалися?

— Мої перші кроки у професійному вокалі почалися з хорової студії при Державному заслуженому академічному українському народному хорі ім. Г. Верьовки: директор Микола Хоменко взяв мене після прослуховування одразу на другий курс. Під його керуванням ми давали багато виїзних концертів, особливо запам'ятався концерт для ліквідаторів Чорнобильської АЕС у зоні відчуження. За той час я по-справжньому ознайомився з пластами української музики.

— Що вдалося вам зробити за час перебування у Сполучених Штатах?

— США — це країна, де сконцентрована культура багатьох народів світу. За весь період перебування тут я відвідав багато фестивалів, концертів, познайомився з багатьма музикантами. Це значно збагатило мій світогляд. В результаті з'явилися цікаві музичні ідеї, які я сподіваюсь реалізувати вже тут.

У цій багатонаціональній країні відкриті двері і для української культури. Як приклад — «Щедрик» Леонтовича, який завезли в Америку перші українські емігранти і який став уже традиційною передноворічною мелодією для кожного американця.

Пам'ятаю, 1993 року, коли я був від Міністерства культури України запрошений у члени журі Міжнародного конкурсу бандуристів ім. Гната Хоткевича і мав приємний обов'язок переслухати більш як двісті конкурсантів із багатьох країн світу, я переконався, що нам справді є що показати і чим пишатися.

Ще один приклад — бандурист Роман Гриньків, який одержав гран-прі на цьому конкурсі і через деякий час записав і видав у США з відомим гітаристом Ал Ді Міолою спільний альбом.

— Над чим ви працюєте нині?

— Тут, в Америці, я планую записати найближчим часом три альбоми. Вже зроблено частину оранжування для цих пісень. Тепер зайнятий пошуком відповідних колективів та музикантів. Сподіваюся здійснити цей проект протягом двох років. Вже є певні домовленості... Але загалом, оскільки я людина забобонна, не хотів би повністю розкривати свої плани та ідеї доти, доки вони не будуть реалізовані.

Одне скажу відверто: неодмінно зроблю на основі свого українського і тепер уже американського досвіду щось дуже цікаве і нове в народному жанрі. І це не буде «переспівом» того, що сьогодні є в Україні.

— Сподіваюся, це «щось» оцінять і ваші пам'ятливі шанувальники на Батьківщині. Успіхів вам!

Інтерв'ю вела Людмила КОХАНЕЦЬ.

Олексій БАГАНЕЦЬ, прокурор Донецької області:

«Ми оголосили справжню війну «тіньовим» схемам»

***Донецька область забезпечує 20 відсотків загальнонаціонального виробництва. Але цей факт має і зворотний бік: в області, де зосереджена велика кількість підприємств, установ та грошей, «тіньова» сфера економіки також вражає масштабами. Чимала кількість справ, які розслідує прокуратура області і де фігурують мільйонні суми, — тому підтвердження. Які результати боротьби з економічною злочинністю на Донеччині? Про це — бесіда із прокурором області Олексієм БАГАНЦЕМ* (на знімку).**

— Часто доводиться чути думку про те, що економічний потенціал Донеччини зростав на офшорних операціях, податкових пільгах та махінаціях із ПДВ. Це було можливо через недосконалість законодавства чи «беззубість» правоохоронних органів?

— Я провів би таку часову межу: до лютого 2005-го і після цього часу. Чим займалися правоохоронні органи області раніше? Звичайно, вони складали звіти у вищі відомства в Києві, показували начебто результати боротьби з економічною злочинністю. Але недолік полягав у тому, що результати були здебільшого на папері, ніж у дійсності. А реальних кримінальних справ, які направляли б до суду, особливо стосовно злочинів у пріоритетних сферах економіки, практично не було. Ми відмовилися від гонитви за кількісними показниками, припинили розтрачати сили на боротьбу із дріб'язковими злочинами й оголосили справжню війну «тіньовим» фінансовим схемам, які мали місце в економіці Донецької області.

Особливу увагу приділяємо питанням додержання вимог податкового законодавства, в тому числі — у разі відшкодування податку на додану вартість. Наприклад, цього року порушено дві кримінальні справи стосовно посадових осіб ТОВ «Лiджер» та посадових осіб районної державної податкової інспекції. Прокуратура області встановила факт незаконного відшкодування цьому підприємству ПДВ в сумі понад 600 тисяч гривень. Крім того, порушено кримінальну справу стосовно податківців Куйбишевського району обласного центру за фактом службового підроблення під час проведення перевірки підприємства «Газова компанія «Східна Україна». В акті перевірки не були відображені певні операції, внаслідок чого бюджет недорахувався 16,4 мільйона гривень.

Прокурором Ворошиловського району Донецька порушено кримінальну справу стосовно посадових осіб ТОВ «Агропром», ТОВ «Завод «Коксохімобладнання», ТОВ «Магістраль-2003» та посадових осіб районної податкової інспекції. Між підприємствами були укладені безтоварні угоди із купівлі та продажу залізничних вагонів. Унаслідок чого незаконно відшкодовано 1,3 мільйона гривень податку на додану вартість. Перевірка районної податкової інспекції виявила цей факт, однак начальник інспекції рішення про стягнення незаконно відшкодованого ПДВ до бюджету скасував.

— Велика злочинність неможлива без великих «покровителів» — у правоохоронних, фіскальних органах або органах влади. Чи притягаються до відповідальності ті, хто є «кришею» для злочинців?

— Справді, існування тривалий період організованої злочинної групи — чи то вона діє в сфері економіки, чи належить до загальнокримінальної злочинності — неможливе без такої підтримки. Факт «кришування» завжди складно довести, але ми докладаємо зусиль, і часто — успішно. За результатами роботи за чотири місяці цього року виявили вісім організованих злочинних угруповань, три із них — із корумпованими зв'язками. Тобто у трьох випадках ми зуміли довести, що ці угруповання діяли під прикриттям представників державної влади.

— А стосовно інших — не зуміли?

— Виходить, так. Довести факт корупції можна лише тоді, коли на високому рівні проводиться оперативно-розшукова робота, а оперативні підрозділи діють у тісній співпраці зі слідчими та прокурорами. Тобто складових успіху дві: взаємодія і професіоналізм. У нас склалася хороша співпраця із підрозділами органів внутрішніх справ — з боротьби з економічною злочинністю та із боротьби з організованою злочинністю та корупцією. А ось працівники податкової міліції за чотири місяці порушили лише одну актуальну кримінальну справу зі збитками в понад 1 мільйон гривень. Працівники УСБУ в Донецькій області не виявили жодної організованої злочинної групи, в тому числі жодного злочину на пріоритетних напрямах економіки, за винятком одного ліквідованого «конвертаційного» центру. Не забезпечується управлінням СБУ й ефективна протидія фактам контрабанди. Незадовільною є і робота митної служби. За чотири місяці працівники зазначеного відомства виявили лише дев'ять незначних фактів контрабанди товарів. Водночас органами прокуратури області стосовно працівників кожної із митниць цього року було порушено кримінальні справи за фактами зловживань та отримання хабарів.

— Поділюся особистим спостереженням. Навмисне доведення підприємств до банкрутства, демонтаж зрошувальних систем на селі, розкрадання коштів, призначених для закриття шахт — на ці приклади багато років звертали увагу мешканці області. Зокрема, в листах до нашої редакції. Не одна публікація була присвячена названим проблемам. А ось реакція з боку прокуратури у вигляді порушених кримінальних справ з'явилася лише нещодавно. Що змінилося?

— Ви назвали приклади злочинів, які я зараховую до пріоритетних. Справді, про це багато пишуть засоби масової інформації, говорять політики, звертає увагу Президент України В. Ющенко. Така боротьба в області до 2005 року велася, але дуже слабо. Знаю, багатьом не подобається, коли я про це кажу, але це факт. Або люди не бажали цим серйозно займатися, або їм не дозволяли.

Кількість кримінальних справ про доведення до банкрутства у нас збільшилася торік і продовжує зростати. Частину справ уже направлено до суду. Як правило, використовувалася схожа схема: посадові особи підприємства штучно створюють масові борги, доводять підприємство до стану, коли воно не може розрахуватися. Одразу з'являються органи державної податкової служби (які до цього не бачили і не чули, що підприємство залазить у борги), звертаються до господарського суду. Підприємство визнають банкрутом, і воно миттєво із державного переходить у приватні руки.

Зокрема, прокурором Краматорська порушено кримінальну справу стосовно посадових осіб КП «Краматорська ТЕЦ», якими незаконно укладено угоди на відступлення права вимоги дебіторської заборгованості від ВО «КМРТС» у сумі 8 мільйонів гривень в обмін на прості акції ВАТ «Спецтранснафта». А насправді вартість неліквідних акцій дорівнювалася вартості паперу, на якому вони надруковані. Шахтарський міжрайонний прокурор порушив кримінальну справу за фактом доведення посадовими особами підприємства «Шахтовуглесервіс» до банкрутства шляхом укладання явно економічно необгрунтованих угод із метою подальшої реалізації майна за заниженою вартістю. Державі та кредиторам завдано збитків на загальну суму 7,8 мільйона гривень.

І ще один приклад. Як відомо, комунальні підприємства часто скаржаться на нестачу коштів і наполягають на підвищенні тарифів. Але наскільки ефективно господарюють комунальники? Перевірка дотримання законодавства про енергозбереження в КП «Макіївський міськводоканал» показала, що через катастрофічну зношеність трубопроводів аварійні втрати становлять 39 відсотків від загального надходження води, а загальні втрати сягають майже 50 відсотків. Однак керівництво водоканалу не розробило та не затвердило у встановленому порядку норми втрат питної води. Що призвело до перевитрат електроенергії. За результатами наглядової перевірки порушено кримінальну справу стосовно посадових осіб міськводоканалу, які завдали збитків підприємству на суму 551,4 тисячі гривень, що призвело до його неплатоспроможності.

— Вугільна галузь є однією із ключових в області. Проте доведених до суду кримінальних справ у цій галузі небагато. Хоча затримки із виплатою заробітної плати, махінації із бюджетними коштами мають становити інтерес для правоохоронних органів.

— На останній координаційній нараді керівників усіх правоохоронних органів регіону я звертав увагу на численні зловживання в паливно-енергетичному комплексі області. Однак працівниками міліції з початку року виявлено лише 169 злочинів. І тільки у 22 злочинах сума завданих збитків перевищила 100 тисяч гривень. На території області працюють 27 збагачувальних фабрик, 16 із них приватизовані або реалізовані за борги. Проте питання про механізм виходу цих підприємств із державної власності належним чином не перевірялося. Взагалі не вістежуються процеси, пов'язані із ліквідацією гірничих підприємств. Відсутність контролю призводить до того, що демонтоване обладнання із ліквідованих шахт викрадається та потрапляє на вторинний ринок як нове, а величезні бюджетні кошти привласнюються та легалізуються.

Серед прикладів успішної боротьби зі злочинністю в паливно-енергетичній сфері можна назвати дві кримінальні справи стосовно посадових осіб акціонерного товариства «Жданівкавугілля». Це АТ уклало мирову угоду із кредиторами, де було вказано першочерговість виплат. Однак посадові особи, зловживаючи своїм службовим становищем, порушили цю угоду і здійснили відчуження майна підприємства. Споруди, будівлі, обладнання і гірничі вироби перейшли до такого собі ТОВ «Світанок XXI». Яке, у свою чергу, передало отримане майно в оренду АТ «Жданівкавугілля». А державі та іншим кредиторам завдано збитків на суму 20,7 мільйона гривень. Крім того, порушено та направлено до суду кримінальну справу стосовно посадових осіб «Жданівкавугілля», які безпідставно не сплачували робітникам зарплату в сумі 2,7 мільйона гривень, хоча така можливість була.

Насамкінець хочу зазначити: боротися зі злочинами у пріоритетних сферах економіки дуже складно. По-перше, не вистачає висококваліфікованих фахівців у правоохоронних органах. А по-друге, розслідуванню справ активно протидіють зацікавлені особи. І хоча напряму тиснути на незалежного прокурора неможливо, є безліч непрямих методів, наприклад, скасування судом постанов про порушення кримінальної справи, невзяття судом під варту звинувачуваних тощо. Незважаючи на це, органи прокуратури області навчилися працювати в умовах завуальованого тиску і досягли позитивних результатів у виведенні економіки із «тіні».

Інтерв'ю взяла Ліна КУЩ.

Якщо виникає надзвичайна ситуація

У Бердичеві структуру міськвиконкому постійно пристосовують до потреб життя. Тому й діє тут таке незвичне для багатьох управління — житлово-комунального господарства і з питань надзвичайних ситуацій. Бо і в житті так: надзвичайні ситуації тепер пов'язані передусім саме з цією сферою. Досить сказати, що 30 відсотків будівель у місті споруджено ще до 1917 року. Тож неприємних ситуацій можна чекати щодня.

З початку 2000 року в місті діє аварійно-рятувальна служба.

— Це перша така структура в Україні, лише недавно схожу службу зареєстровано в Херсоні, — розповідає начальник АРС Віталій Юрчук. — Діємо згідно із законом про аварійно-рятувальні служби. Мета — запобігати виникненню надзвичайних ситуацій, локалізувати і ліквідовувати їх наслідки. Фінансують нас з міського бюджету, бо влада розуміє, що безпека людини — то її найперший обов'язок.

Аварійно-рятувальні ланки чергують цілодобово. В їх складі чотири особи: майстер-диспетчер і три рятувальники — водій, електрик і слюсар, що знається на внутрібудинкових мережах, тобто стосовно води, тепла й газу. Це люди навчені, вони мають відповідний допуск. У разі потреби за годину збирається служба в повному складі з усіма матеріально-технічними засобами. Рятувальники можуть локалізувати наслідки будь-якої аварії, ввійти в загазоване місце, знешкодити будь-які отруйні небезпечні речовини, є рятувальник, який готовий діяти з використанням альпіністського спорядження. Якщо пожежники не можуть дістатися верхніх поверхів, на допомогу приходять рятувальники: їх завдання — евакуювати людей.

У тому, наскільки необхідна така служба, переконалися кілька років тому після буревію — його наслідки вдалося ліквідувати за короткий час завдяки цьому підрозділу. Почали тоді з того, що розчистили від повалених дерев дорогу загальнодержавного значення. Непередбачувані обставини можуть виникнути будь-якої хвилини... Мати, яка живе на сьомому поверсі, пішла на базар. Думала, ненадовго, тому залишила на плиті на маленькому вогні кашу. Та забула ключі. Каша збігла, загасила вогонь, а газ — іде. Вдома залишилися двоє маленьких дітей. А двері броньовані. До помогти рятувальники — дісталися до помешкання зверху. Хлопчик уже знепритомнів. Ще трохи і було б пізно...

Трапляються і зовсім дивовижні випадки. Бабуся засунула в санвузлі руку за трубу, а витягнути не змогла. Коли прибули рятувальники, рука вже геть розпухла. Довелося стояк розрізати. «Модними» чомусь стали останнім часом пригоди із ртуттю, тож АРС проводить роботи з демеркуризації. Нещодавно довелося витягувати з розтрощеного автомобіля, розрізавши його, батька й дочку, які загинули під час аварії. Учасникам іншої автопригоди — машина впала з дамби — пощастило більше: працівникам служби вдалося їх врятувати.

— Дві наші ланки виконували ремонтні роботи на тепломережах в Алчевську, — згадує Віталій Юрчук. Він переконаний: у Бердичеві така надзвичайна подія, як там, статися не може. Бо аварійно-рятувальна служба витримала екзамен. За січень і половину лютого було близько 70 виїздів, пов'язаних із загрозою перемерзання тепломереж, зокрема стояків у під'їздах. І щоразу вдавалося уникнути неприємностей. Свіжий приклад. У двоповерховому будинку ввечері раптом почав зсуватися дах. Оперативно зреагувавши, запобігли можливій трагедії. Такі служби повинні бути в кожному місті, — переконаний Віталій Олексійович.

Цифри наводять на роздуми. Тільки у житлово-комунальній сфері торік було 1672 виклики, в першому кварталі цього року — 247.

Тепер у Бердичеві працюють над тим, щоб усі служби, які надають невідкладну допомогу, об'єднати в одну диспетчерську службу — на зразок відомої нам із фільмів — 911.

Аварійними ситуаціями робота служби не обмежується. Її працівники допомагають готувати мережі до зими, обслуговувати вуличне освітлення. Вони використовують надане законом право надавати додаткові послуги, які не суперечать основній діяльності.

В. Юрчук бачить і неув'язки. Очолювана ним міська служба обслуговувала одне з підприємств, де було близько трьох тонн аміаку. Але з Києва приїхала державна служба: це, мовляв, їхні функції. Хоч до столиці майже 200 кілометрів. Чи зможе вона оперативно зреагувати, якщо справді виникне надзвичайна ситуація? Крім того, їй треба платити півтори тисячі гривень на місяць, а для підприємства це забагато. Міська служба згодна на тисячу гривень за рік. Але закон не дозволяє їй брати обслуговування таких об'єктів на себе.

Олена ГОРБУНОВА,
Олексій КАВУН,
Оксана КАЛУГІНА.

Історія не без моралі про відсутність моралі

■ **СЕКСОПАТОЛОГІЯ ОН-ЛАЙН**

Якось студенти одного з провідних кримських університетів, звично подорожуючи в Інтернеті у пошуках потрібної для навчання інформації, випадково забрели на сайт, де зненацька побачили… дуже знайоме їм обличчя — порнофото скромниці-однокурсниці, доньки відомих на півострові багатих і вельможних батьків.

Заінтриговані хлопці вирішили з'ясувати дивну ситуацію. Тож «замовили послуги дєвушки», для чого у складчину оплачували час сеансу, а всі забаганки, які у відповідь на їх електронні листи-прохання виконувала на дивані «старанна однокашниця», записали на диск. І переслали поштою те «кіно» батькам «секс-артистки», як юнаки пізніше пояснили правоохоронцям: «З виховною метою». Не втрималися й від того, щоб розповісти про цікаву знахідку в Інтернеті товаришам з інших факультетів. Ті теж захотіли «сеансів інтимно-групового онлайнового спілкування», мовляв, щоб пересвідчитися, «чи це не зла плітка недоброзичливців про сумнівно-дивний заробіток вельми забезпеченої дівчини з кола кримської еліти». Дівча ж тривалий час сприймало підкреслено улесливі й веселі посмішки на свою адресу всіх знайомих ровесників і старшокурсників за данину її вроді, вмінню стильно одягатися та гідно поводитися у товаристві й високому становищі у суспільстві тата й мами.

Слава-неслава шириться досі

Скандал розгорівся резонансний: «чесне ім'я» перспективної студентки було зганьблене, з університету її вигнали безповоротно і «з тріском», закоханий у неї юнак тяжко пережив моральну травму і кепкування ровесників та, врешті, був вимушений відмовитися від дружби з «інтернет-дівою», батькам довелося звільнитися з вельможної і престижної роботи, втратити фінансове благополуччя, зазнати злісних кпинів недругів і різке охолодження стосунків з раніше близькими людьми.

Родина тяжко пережила важкий нервовий зрив. Доньці й досі здається, що кожен перехожий різного віку і статі, кожен колишній знайомий студент чи колега батьків по минулій роботі були замовниками порносеансів з нею.

«Слава-неслава» шириться досі, дехто вже не лише позаочі називає дівчину віртуальною повією... Вона неохоче виходить на вулицю, вважає, що вже ніколи не зможе бути такою, як раніше, «до цього створеного власноруч кошмару свого життя». Хоче переїхати десь подалі, щоб не зустрічатися не лише із знайомими, а навіть рідними. У всьому звинувачує подруг, котрі порадили «граючись заробити грубі гроші й водночас полоскотати нерви», а надто — молоду сімейну пару метких господарів нелегальної студії, які на ній зробили шалений зиск і котрих мало б чекати позбавлення волі на сім років, але... справу в черговий раз направляють на дорозслідування. Люди кажуть: «Звісно, не за так».

Це попри те, що злочинну діяльність усіх дійових персонажів сімферопольської порностудії документально зафіксували співробітники спецпідрозділу СБУ в Криму, а спроби господарів підпільної студії, серед яких виявили й громадянина Ізраїлю, довести слідству еротичність, а не порнографічність їх відеоматеріалу, провалилися. Згідно з висновками компетентної експертної комісії Кримського інституту судових експертиз, вся інтернет-продукція самодіяльної студії «має яскраво виявлений порнографічний характер, що пропагує вульгарно-натуралістичні зображення з акцентом на статеві органи». Відзначено, що відеостатистками порностудії більш як два роки (!) працювали майже два десятка (!) здебільшого «продвинутих» та симпатичних 17—20-річних студенток престижних кримських вузів із вельми забезпечених сімей.

Повіями вони себе не вважали, бо, мовляв, вербувала їх майже ровесниця — зовсім молода власниця студії на «легкий хліб», втішаючи: добре, легко і швидко заробите на турпоїздки, шмотки, бари й парфуми не буквальним і принизливим продажем свого тіла, а романтичними розвагами з чоловіками-іноземцями в Інтернеті. «Ваша роль перед камерою: усього-на-всього віртуальне секс-спілкування в інтимному режимі «тет-а-тет» й реального часу з невідомими вам і нікому іноземними громадянами, залежно від примх, фантазій клієнтів і товщини їхнього гаманця, одразу після того, як вони перерахують добрі гроші зі своїх кредитних карток; а моя з чоловіком: переслати відео на їх комп'ютери, порахувати переказані долари й чесно поділитися з вами».

«Кузня грошей» спершу містилася в непримітній убогій розвалюсі на околиці Сімферополя й складалася з однієї більш-менш пристойної «робочої» кімнати з диваном і секс-іграшками, цифрової камери й потужного комп'ютера, який зарядити програмою з виходом в Інтернет й зв'язком з міжнародним сайтом з фотогалереєю таких дівчат допоміг приятель господаря «відеостудії» — ізраїльтянин. Насправді секс-стриптизеркам доводилося «працювати» цілу добу, змінюючи одна одну через два дні. Тільки-но звабливий інтим-фото черговоі дівчини-«вахтовички» клієнт переводив на рахунок господарів відеоборделю достатню суму грошей для своїх «утіх», одразу вмикалася камера з об'єктивом, націленим (вибач, читачу) між ноги, зйомки всього того, що бажав клієнт, могли тривати годинами. Одна із «заробітчанок» зізналася, що якийсь розбещений чи екзальтований, збочений чи психічно ущербний клієнт проплатив «сеанс»... який тривав безперервно 24 години. Припинити це затяжне катування дівчині категорично забороняла господарка, яка ніяк не могла допустити втрати такого масного кушу-гешефту, розмір якого зростав щогодини. Аж доки їй не довелося викликати для підлеглої «швидку допомогу». Зароблений у такий нелюдський спосіб гонорар повністю пішов на лікування, бо відновлювати психічну рівновагу й втрачене здоров'я довелося два місяці.

Шрами на серці й психіці

Дівчата й досі не знають, скільки на них заробляли їх «роботодавці», які вміло тримали всі свої справи у секреті. Про те, що фінансові справи організаторів їх притону швидко йшли вгору, здогадувалися, то помітивши нову досконалішу апаратуру, то «обмиваючи» переселення їх студії в самісінький центр міста. Лишень зізналися, що за десять хвилин он-лайн — порноспілкування роботодавці їм «відстібували» по п'ять доларів, але нещадно штрафували, коли часом відмовлялися виконувати найбрутальніші, соромліцькі вимоги клієнтів.

Бо фантазії віртуальних клієнтів були нерідко такі буйні, хворі й дикі, що викликали у юнок болючі травми. З цих же грошей їм купували звабливу білизну й різне дороге секс-причандалля.

Не всі зізнаються, що радості й щастя ці непевні, тяжкі морально й фізично соромліцькі заробітки не принесли, як і відчуття свободи, як гадалося, від рішучого максималістсько-юнацького протесту й звільнення від умовностей, нудного моралізаторства батьків і наставників. Навпаки, їх почав дедалі тяжче переслідувати вічний панічний страх, що їх можуть упізнати. Водночас усі відзначають у собі «якесь раннє старіння й омертвіння душі, сумління і совісті», збайдужіння до життя, негаразди у стосунках з юнаками, ровесницями і батьками. Пояснюють ці «шрами на серці й психіці» закономірним результатом свого подвійного життя, приховувати темну й брудну частину якого тепер вони приречені назавжди.

Ці, на загал, розумні й не без задатків і, як здавалось у мріях, перспективні й успішні у житті дівчата, відчувають: їх тепер завжди гнітитиме тавро, котре поставили на собі самі. Досі зверхньо ставлячись до секс-рабинь, вони, зневаживши моральність, усвідомлюють, що, по суті, нічим не відрізняються від банальних дешевих і не дуже повій, що їхнє падіння відбулося безповоротно. Зовні, звісно, цього вони не покажуть й не викажуть ніколи й нікому, особливо своїм хлопцям, за яких прагнуть вийти заміж; батькам, для котрих вони досі надія і гордість; нинішнім друзям-однокашникам і майбутнім колегам.

Адже більшість з них продовжує навчання у вузах Сімферополя, і вже за кілька років товариші по праці вважатимуть їх інтелігентними молодими спеціалістами: юристами, економістами, медиками і вчителями.

...Знайомий програміст Діма назвав сімейну пару торговців живим товаром укупі зі своїм ізраїльським помічником-«розкрутчиком» і гаремом дів-рекрутів «дрімучими дилетантами», з якими справжні інтернетники не спілкуються, бо зневажають і... бояться. Якщо деякі «зелені» продавці електронної порнографії і йдуть з такими на контакт, то тільки епізодичний і лише через світову мережу. Навіть найнедосвідченіші не хочуть «бруднитися й остерігаються засвітитися». Адже зйомка й продаж порно надто неспокійний бізнес, бо зовсім не узгоджується з Кримінальним кодексом, особливо неприязні до нього міліціонери й працівники СБУ. Обізнані люди кажуть, що сукупні прибутки сімферопольських «тіньовиків» інтернет-бізнесу вимірюються мільйонами доларів, при цьому «акул» не знає в обличчя ніхто. Зате з молодняком, який вже зіпнувся на кілька власних порносайтів, за бажання можна познайомитися без проблем. Всі вони переконують, що займаються цим соромліцьким бізнесом випадково, доки не зароблять на життя й не зведуться на ноги. Усіх наймолодших називають однаково: «побирушками», бо збираються такі нелегали на певних форумах, в інтернет-кафе та «стрілках», щоб у одних знайомих вициганити відповідні інструкції й довідники, в інших — гроші на комп'ютерну техніку або картинки з суничками для швидкого обороту коштів і віддачі боргів, а потім і на створення пристойного первинного капіталу. Це здебільшого одинаки, що не мають свого продукту, але вигадливо й спритно залучають відвідувачів на чужі платні сайти. Найбільше серед них тих, хто створює складні системи-головоломки безплатних сторінок, на кожній з яких — з десяток картинок і запрошення відвідати платні ресурси. За цю роботу сайти-«папіки» платять своїм «агентам» невеличкі, але регулярні відсотки. Так накапує щомісяця від 200 до 3 тисяч доларів на одну юну, але вже неправедну душу. Кажуть, лише в Сімферополі таких початківців «рієлтерів» щонайменше півтисячі. Є й такі, що свій специфічний бізнес зазвичай починають за усталеними стандартними схемами швидкого піратства, вміло лавіруючи між власниками прав на використання секс-картинок, щоб ті не встигли висунути претензій.

Обізнані люди кажуть, що сукупні прибутки сімферопольських «тіньовиків» інтернет-бізнесу вимірюються мільйонами доларів, при цьому «акул» не знає в обличчя ніхто.

Цікаві картинки оселяються за кордоном

Пошесть цього надприбуткового «чорного бізнесу», що не здіймає куряви» така, що мало не кожен школярик-завсідник інтернет-кафе знає: нині торгівля порнопродукцією через світову мережу — це добре налагоджена планетарна індустрія з щорічним обігом в 2—2,5 мільярда доларів. До того ж йдеться лише про прибутки продавців відносно легальних фото- й відеопродуктів, виконаних з повної згоди повнолітніх голих акторів. До 150—200 мільйонів припадає на ці «брудні ресурси» із України.

Еліта програмістів півострова сороміться своїх колег комп'ютерників, яких називає на професійному жаргоні adult webmasters (AWM) — тобто порнушниками. З'ясувалося, їх кількість на сонячному півострові вражає: за неофіційними даними, саме тут загніздилося друге після Петербурга в ближньому зарубіжжі «співтовариство AWM-компаній». Сімферополь уже п'ять років вважають «центровим» містом продавців порно в Інтернеті. Їм досі вдається залишатися «невидимками», бо власне розповсюджуваний продукт кримські «вебдіячі» не закуповують і тим паче не знімають самі. Менше клопоту від елементарного викрадання спецкартинок з платних сайтів та безлічі інших джерел порно. Адже ринок цей вже став неосяжним: в Інтернеті постійно працює чотири мільйони порносайтів. Попит на «суничку» відповідний: приміром, щомісяця лише на «Яндексі» задають запит «порно» в середньому понад чотири мільйони разів. А для створення вже цілком повноцінного платного порносайту з легально придбаним вмістом-контентом потрібно зібрати зазвичай не більше 20 тисяч доларів. Цю суму навіть пацани- «побирушки» здатні зібрати всього за рік наполегливої роботи на цьому добре угноєному безмежному полі зеленої валюти. Адже основний споживач такого «добра» — вдячний закордонний споживач такого продукту з пластиковою карткою.

Примножувачі «бруду блуду» водночас вважаються для невтаємничених оточуючих й багато знаючих відповідних строгих структур «білими й пухнастими» непримітними юними бізнесменами-комп'ютерниками. Як правило, це спершу «домушник», потім — орендар убогої кімнатки чи скромного приватного будинку, або недорогого офісу (якщо вже «зіпнувся на ноги»), офіційним видом діяльності якого вважається «програмування й підтримка веб-сайтів та інформаційні послуги». І, звісно, акуратно виплачуються всі належні податки. Та й раптового приходу силовиків вони не бояться зовсім, бо на своїх комп'ютерах жодну порнопродукцію не тримають. Навіщо ускладнювати собі життя? «Цікаві картинки» переносять за межі України, у ті держави, де це не заборонено законом. Вибір велетенський на кожному з континентів. Тому жодному інтернет-продавцю у Сімферополі не загрожує кримінальна стаття за «незаконне... розповсюдження, рекламування порнографічних матеріалів...», яка передбачає значні штрафи і тривалі строки позбавлення волі.

А раптом вибагливе плетиво світової павутини десь якось і порветься, можна скромно й побожно закотити догори «святі» очі, й переконливо доводити, що «ми не «ми» і я не «я», бо чіткого визначення порнографії українське законодавство не має досі. В кожному конкретному випадку порно від еротики (яку закон, як усім відомо, не переслідує), буде відрізняти рада експертів. Міліція, за нашими даними, на контакти із спецами цього жанру ще не виходила. Бо які ж можуть бути претензії до особи, яка сама порно не виготовляє взагалі, а лише «часом» її «випадково і мимоволі» розповсюджує. Якщо вже раптом й дійде до біди, то можна спробувати підсунути останній «зелений» аргумент. Адже цей рід занять ну дуже вже грошовитий.

Спитайте хоча б у багатьох нинішніх солідних власників сайтів оренди і продажу житла на Південнобережжі чи керівників різних онлайнових фінансових систем. Вони знають це питання достеменно.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 17 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 110 (3860)

«Артек» відзначив свій 81-й день народження

Україна до 2012 року планує повністю відмовитися від аналогового телебачення, повідомляє в. о. міністра транспорту та зв'язку Віктор БОНДАР (УНІАН)

■ АКТУАЛЬНО

Музична стратегія для Кам'янця

Нещодавно в Кам'янці-Подільському як офіційний представник Спілки композиторів України побувала її секретар, композитор Леся Дичко. «Ваш приїзд — це якийсь поворот у державній музичній політиці?» — запитали ми.

— Справді, з мером Олександром Мазурчаком ми обговорили подальшу співпрацю, оскільки Кам'янець дуже підходить для проведення загальнодержавних та міжнародних музичних та співочих фестивалів і конкурсів. Я робила б такі свята не тільки музичними, а додала б туди художників, можливо, поетів, драматичне мистецтво. Це могли б бути і хорові фестивалі. Обов'язково й дитячі, оскільки у вас тут чудова дитяча хорова школа, недавно її хор під орудою Івана Нетечі давав відкритий урок музичній еліті столиці. Упоралися відмінно! А таких шкіл лише п'ять в Україні...

Тому я й тут, щоб привернути увагу до ваших вогнищ музичної культури, зробити їх зачинателями престижних конкурсів. Ось на фестивалі камерних молодіжних хорів у Ялті два роки тому мене вразив ваш університетський студентський колектив «Ясинець», яким керує талановита Марія Кузів. Багатообіцяючий колектив, його із захопленням слухали за кордоном. Ми дуже вдячні ректору Олександру Завальнюку за підтримку цього колективу. Зараз хочемо, щоб «Ясинець» поїхав до Одеси на конкурс «Південна Пальміра», а далі — на знамениту «Хайнувку» до Польщі. Упевнена, він там себе покаже добре. Хорова музика України входить у першу трійку світової. Якщо ви обрали стратегією туризм, то передусім у вашому місті для розвитку туризму треба розвивати хорове мистецтво! Це видовищно, це приваблює публіку. Хор має бути в кожній загальноосвітній школі, я сподіваюся, кам'янчани тут будуть піонерами. Має бути нова державна політика, коли наші храми привертатимуть людей концертами духовної та хорової музики. Бо хорова музика єдина, яка може змагатися з поп-музикою за масового слухача. Ми поставили собі за мету підтримати талановиті, хоч і любительські хори, залучити їх до участі в усіх можливих конкурсах.

У Кам'янці переплелися сім культур. Треба, щоб вони повернулися сюди в найкращих проявах народного та класичного мистецтва. За участю митців Польщі, Литви, Росії, Ізраїлю... Хоча б раз на два-три роки — фестиваль-конкурс, постійний, прив'язаний саме до Кам'янця. Тут жили різні народи, тож ідея міжнаціональних фестивалів класичної чи хорової музики цілком реальна. Та й органні концерти раз на тиждень дуже органічно вплелися б у вінець привабливості старого Кам'янця.

Кам'янець — чудове місто для туризму, і треба, щоб мистецтво вашого міста теж приваблювало. Туриста, особливо закордонного, низькопробними речами не візьмеш. Тому треба плекати кадри.

Державний університет мусив би мати факультет мистецтв, чи навіть інститут. У ньому обов'язково має бути кафедра хореографії. Я вивчила стан підготовки педагогів музики в держуніверситеті, тут робляться героїчні зусилля, але дуже бідна музична бібліотека. Спілка береться її поповнити, я привезла з собою чимало потрібного, відеофільми про мою творчість, записи моїх творів. Мої колеги теж передали для університету свої твори.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: зустріч рідних по духу — Лесі Дичко та керівника хору «Ясинець» Марії Кузів.

Фото автора.

Літературні пророки і життя

(Андрій Платонов: світ вічних духовних пошуків)

Незабаром буде перегорнуто у календарі черговий листок — дати народження (роки життя: серпень 1899 — січень 1951) Андрія Платоновича Платонова (псевдонім письменника, утворений з імені батька Платона Фірсовича: родове прізвище художника слова — Климентов). Чи будуть нові дослідження про нього? Чи згадають ті книжки, після глибокого його одного разу забуття, що прийшли в розбуджений слов'янський світ як свідчення «ривків» то в соціалізм, то в комунізм на одній шостій частині планети? Він писав про перетворення на цій землі несамовито, мовою, що запам'ятовується: хоч би скільки перекручували тут цю мову — в нього вона ніколи не залишиться мертвою. Без «Чевенгура» (єдиний роман письменника), повістей «Котлован» та «Ювенільне море» платоновська творчість бачиться не цілком повною у потоці світової класичної літератури. Це рівносильно вилученню з неї «Бісів» Достоєвського чи «Тихого Дону» Шолохова. Сказано і до мене, після «другого» літературного життя письменника — в дні перебудови.

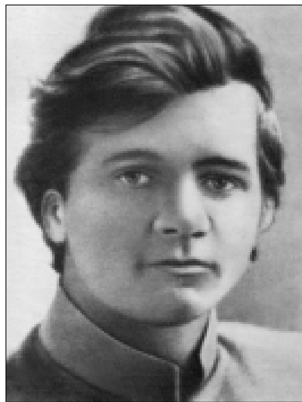

1.

Народився цей видатний письменник за версту від Воронежа (тобто зовсім близько від України, з її ароматом буття, цвітінь трав і ясного синього неба). Місце звалося Ямською слободою. Два трактири, три пивні крамниці. Тини (як і в нас), городи, лопухові пустирі. Не «дома», а — хати, кури, шевці та багато мужиків на Задонській великій дорозі. Безперервний рух прочан трактом (як на далеких, так і на близьких підходах до святого Києва). Особливо в дні храмових свят. Великі монастирі (знову-таки — точно як у нас). У Воронежі — Митрофанівський і Святителя Тихона Задонського — у Задонську. Це — принада прочан. 13 серпня 1911-го, приміром, через Ямську слободу пройшло більш як сто тисяч осіб. Тих, які потім зіллються в єдину спільність під диктатом — словом Леніна і почнуть будувати нове, ще не бачене ніким життя.

Непередбачувана не тільки російська душа. Жили поруч багато і своїх, і чужих (пізніше Платонов і не виділяв людей за ознакою їхніх національностей — писав про пролетарську спільноту сівачів нової світової ниви). У лютих і тривалих побоїщах слободи Чижівки і хутора ямський пічник Гаврюша (зважте, який він родом, коли таке ім'я) хотів вдарити Іоанна Мамашина у вухо, але влучив по якійсь дихальній щілині. Іоанн загорланив, як архангел, і змушений був стати співцем. «Дай сльозу в душу, Ванюшо!», — просили мужики, і він гримів голосом, і пісні його були «майже без слів і думки, один людський голос, і в ньому туга». Земельний голод піднімав людей на пошуки щастя. Ішли часто паралельно залізничним коліям, поодинці й партіями...

Платонов потім знаходив цих людей у бараках.

Будови були, як сказано вище, уже позанаціональними.

Громадянська війна пошаленіла всіма трактами, містами і селами.

Хто був там — пішов кудись. Хтось новий прийшов на його місце.

Прийшов у темпи, у комуни, у безбожність.

Не трощив тепер люд — становив, будував.

Залізна рука комісарів указувала швидко, що робити...

І жило, неначе язичник, це сміття історії. Платонов був жалісливим його літописцем. Він описує стару Ігнатіївну так, як ніхто інший з тодішніх письменників. «Полегшувала» дитячу долю у такий спосіб: давала малолітнім грибну настоянку впереміш із солодкою травою. Помирали дітлахи із сухою піною на губах. «Мати цілувала дитину в постарілий, зморшкуватий лобик і шепотіла: «Відмучився, рідний. Слава тобі, господи!» Ігнатіївна стояла поруч. «Упокоївся, тихий, краще живого лежить, зараз у раю вітри срібні слухає...» — казала вона і жоден м'яз на її обличчі не ворухнувся.

2.

Чи страждав він душею, описуючи все це?

Для пояснення потоків його душі не вистачило б ніякого таланту.

У Вітчизняну війну, влітку сорок другого (чи сорок третього), Платонова, кореспондента центральної газети «Красная звезда», прийняв командувач армії (тут його добре знали за нарисами і кореспонденціями).

— Пішли, — сказав командувач, — я покажу тобі моїх молодців!

На траві, за школою, лежали добре вдягнені молоді мертві солдати. «Ну я, — розповідав потім Платонов, — не витримав, кинувся до них і став цілувати мерців у губи...»

У кожному рядку його прози, напевно, знайдеш, як загострено відчував він, відчував до хворобливості нетерпимість до горя людського, до гультяйства і ситості, обрaності.

«Я знаю, що я один із найнікчемніших... Ми ненавидимо свою злиденність, ми затято йдемо з бруду... З нашої потворності виростає душу світу» («Блакитна глибина»).

Зрозуміло, страшна за своїми потворними формами революція, котра вважала за ніщо людину як таку, залишила в душах таких, як «слабкий на сльози» Платонов, що цінили в кожному, хто крокував поруч, борця за загальне небачене і нечуване щастя, — величезні ядрові пробоїни. Утім, такі люди, як він, не розуміли, не сміли розуміти, ніколи б і не подумали, що ось не так, а інакше б...

> ***«Дай сльозу в душу, Ванюшо!», — просили мужики, і він гримів голосом, і пісні його були «майже без слів і думки, один людський голос, і в ньому туга»***

Вони в революціях, бойнях, в описах усього цього пекла були аж до кісток праведниками, котрі вірують у «справу народну» до кінця. Адже — як було... А-а? Страшно! Страшніше страшного! А до цього?! За царя! Мабуть, нерідко гірше, гірше, гірше! Більш нелюдяно!

Вони і волю, такі, рівність розуміли до анекдотичного.

Цей великий планетарний провісник нової людини Гастєв, скажімо, пророкував: пролетаріат перетвориться на «небачений соціальний автомат», його мистецтво буде засновано на «приголомшливій відкритій грандіозності, що не знає нічого інтимного і ліричного».

Платонов (оповідання «Афродіта») більше відчував, ніж знав; «він ще не міг роз'яснити ідею всіх людей ясними словами». Суспільство — без індивідуальностей, без особистості!

3.

Нова, жива істота, колектив, «єдиний організм земної поверхні». Один борець і з одним кулаком проти природи! Нормалізований працівник, що його вирощено шляхом доцільного виховання з дитинства. Соціально організований автомат. З певним колом функцій. Гайка або болт у загальній машині — людстві!..

Страждаюча душа Платонова того періоду сподівається на диво.

У «Нащадках сонця» (1921 р.) інженер Вогулов почав геть з малого — з... перебудови земної кулі. Він вирішив ультрасвітлом перебудувати Всесвіт, не пристосований для **душевного** життя. Інженер прищепив робітникам мікроб енергії, і людство, не обтяжене баластом почуттів і традицій, жило — як в урагані. Вони виробили в собі люту енергію, осяяну геніальність, убили в собі «плаваюче теплокровне божественне серце». Але душа почала винищувати сама себе, думка теж була в ненависті й розпачі, накинулася на той світ, де неможливо те, «що єдино потрібно людині, — душа іншої людини».

Платонов вважав, що шлях до таємниці світу (який донині шукають посередні фантасти) раніше перекривав поділ суспільства на класи; а тепер, після революції, гальмо — виробництво. Майбутній Жовтень з'явиться наслідком матеріального достатку, цілковитої автоматизації праці, його електрифікації... Ленін «задовго відчув самий дух землі, яка ще мовчала...», «Ленін ще з юності забив тривогу і все життя бив на сполох...», він кликав «відстаючих і кволих... до боротьби і нових страждань...» Ленін і його партія видається Платоновим дивом. Вони допоможуть покарати і за колишні нестатки, і за безвинно загиблих, котрі з безодні волають про помсту. Його героїня з оповідання «Мати» «торкнулася могильної землі й прилягла до неї обличчям. У землі було тихо, нічого не чутно. «Сплять, — прошепотіла мати, — ніхто не ворухнеться, помирати було тяжко, і вони вморилися. Нехай сплять, я почекаю. Я не можу жити без дітей, я не хочу жити без мертвих...»

4.

Він так чарівливо міг описати страждання, коли у взаємній бойні (брат на брата, батько на сина, син на батька) гинули кращі з кращих. І він розумів глибоко, що часом пише... не так. Навіть зізнавався в цьому. «Я не буду літератором, якщо викладатиму тільки свої незмінні ідеї. Мене не стануть читати. Я повинен **опошляти** (підкреслено мною. — **В. Ю.**) і варіювати свої думки, щоб одержати прийнятні твори»...

Опошляти, варіювати... Революція — благо? Ленін — рідкісна, можливо, єдина людина у світі?! Брехати собі? Писати в стіл?.. У 1921-му Платонов закінчив навчання в політехнікумі та річній губернській партійній школі. Він не знав нічого про терор більшовиків? Як кореспондент газети «Известия Воронежского укрепленного района» раптом зрозумів: керівництво нікуди не годяще, воно веде нас до швидкої суцільної поразки. «Я пригадав статті редактора і коменданта... Писалися вони під надуманим, видатним прізвищем: Сталеметний. Коли я прочитав у кінці бойового наказу, підписаного Ф. Сталеметним, фразу: «Червоні бійці, вічні славні трупи з Пер-Лашез чекають на смертельну помсту загальному ворогу за свою загибель», — я зрозумів, що Сталеметний не серйозний революціонер, не практична людина, а простий журналіст...»

5.

...Почав трудитися Андрій Платонов з 13 років. Родина налічувала до 10 осіб. Він був старшим сином. Робітники — батько і він. «А батько, слюсар, не міг годувати таку орду»... З 1917-го по 1918-й працював на Воронезькому паровозобудівному заводі. Навчання його в залізничному політехнікумі обірвалася у зв'язку з тим, що він пішов до Червоної Армії (1919-й, «бойовий дев'ятнадцятий рік»), після повернення продовжував навчатися і працювати. До 1926-го Платонов живе і працює в тому ж Воронежі — він губернський меліоратор і завідувач роботами з електрифікації сільського господарства. Перша книжка — нарис «Електрифікація» (1921). «Електрифікація є така само революція в техніці, з таким само значенням, як Жовтень 1917 року». Друга книжка — «Блакитна глибина»(1922). Складена з віршів. І дореволюційних, і післяреволюційних. Перша проза була надрукована у воронезьких газетах та журналах. Вона увійшла до його книжки «Єпіфанські шлюзи» (видана в Москві). Це був шлях у літературу. Наступні книжки — «Потаємна людина» (1928), «Походження майстра» (1929)...

Здавалося б — літературне щастя... Та ні! Наступна книжка «Ріка Потудань» виходить лише в 1937-му. Перший рік війни Платонов живе в евакуації — в Уфі. Тут вийшла збірка військових оповідань «Під небесами Батьківщини».

У жовтні 42-го — призов до армії. Усю війну був потім спецкором «Красной звезды». Захворів на туберкульоз, але залишався в армії до нього 1946-го. Трічі за війну виходило окремим виданням оповідання «Одухотворені люди». Було надруковано три збірки прози: «Розповіді про Батьківщину», «Броня», «У бік заходу сонця».

Наприкінці 1946-го побачило світ (журнал «Новый мир», №11) одне з кращих оповідань Платонова — «Повернення». Одне з кращих, але одне з нещасливих. Його було названо наклепницьким, і це серйозно вплинуло на письменницьку долю Андрія Платоновича.

У радянській літературі того часу тема **повернення** була дуже популярна. Переможно закінчилася війна. Мільйони солдатів, сержантів, офіцерів повернулися **додому**. Цією знаковою подією жив весь народ. Бо не було домівок, із яких не пішли б у солдати на захист цих домівок, вулиць, людей, котрі тут живуть, — і близьких, і чужих. **Повернення** ріднило всіх і вся. Того, хто прийшов, — зустрічали з плачем, криком; того, хто не прийшов, — згадували теж і з плачем, і з криком. І кожне описане повернення було під пильним оком «верха».

Можна зрозуміти його, цей «верх».

Досить усяких потойбічностей: тилових зрад, фронтових «любовей»!

Потрібний нещадавній солдат-відбудовувач.

Руйнування в країні неймовірні.

Робочі руки, хороші батьки для дітей, дружини, котрі прощають чоловіків, і чоловіки, які прощають тилові «гульки»...

6.

У Платонова кожний герой — людина гуманного серця. У серці — ось людське багатство! Почуття домівки приносить і герою оповідання Платонова тепло. Коли він зустрічається з дружиною Любою. Але йому пригадується і запах волосся Маші — випадкової жінки дорогою з фронту. Серце, серце... І вже начебто немає ніякої радості! Помічає і син їх, Петрик, який став не за віком дорослим за війну: «У вас справа є, жити треба, а ви лаєтеся!» Везе потім потяг колишнього фронтовика з рідного міста. Сім'я втрачає свого главу, а країна — тутешнього працівника. Не думає солдат про країну. Прикро! Біжать діти за потягом, у якому поїхав батько...

«Чевенгур» — тодішня подія. Це було культурне надбання, що переходить і в наші дні як спадщина

Опис тимчасового, але правдивого (часто й густо було під час війни і після неї) життя скінчився зашморгом для автора. Наприкінці сорокових перестали його друкувати. Автор страждав багато. Може, тому він так рано пішов від нас, щоб потім смолоскипом спалахнути в багатостраждальній радянській літературі....

У 1956-му, на зимовій сесії в Літературному інституті імені Горького, у Москві Костянтин Паустовський говорив нам про Платонова с великих літер. Ми пішли потоком за ним, проводжати його. Дув холодний грудневий вітер, рік п'ятдесят шостий — здавалося, могутній, веселий, викривальний рік сталінщини — махав сніжними крилами, і було нам усім добре, і ми ловили кожне слово про Платонова.

Паустовський, раз у раз обертаючися, глухувато говорив не про великі речі Андрія Платонова — про оповіданнячка «Корова» і «Невідома квітка».

— Ось тут — чарівність життя, що її несе література. Німе горе, коли ступаєш прямо, давиш прекрасний цей і несамовитий світ Андрія, на прізвище Платонов. Скільки ще маємо пізнати в ньому! І зрозуміти, як по-новому усім нам писати треба...

Німе горе, коли ступаєш прямо, давиш прекрасний цей і несамовитий світ Андрія, на прізвище Платонов. Скільки ще маємо пізнати в ньому! І зрозуміти, як по-новому усім нам писати треба…

Паустовський говорив про нові речі Платонова, що ще лежать, і вони відкриють бездонно принадності, живу історію літератури.

7.

Краще, що є на землі, — це розумні люди. Нехай іноді закривають їх з маківкою, брешуть про них. Вони залишають у тобі пам'ять, з якою ти вже завжди йдеш життям пізнання і завжди тобі хочеться написати душею, а не за копійку. Як дар хорошим людям...

Уже тоді, наприкінці 50-их, книжки Андрія Платонова почали видавати і видавати! Більш як сімдесят разів вийшли вони. Небачено і нечувано. У кого збереглася бібліотека Платонова того часу — це щастя. Це справжнє життя, справжнє Мистецтво, Ювелірне Слово, Живе Серце, Розчинена Навстіж Наша Душа. Нехай наші діти, онуки, правнуки, праправнуки побачать Слово Платонова. Ми так жили, ми так говорили, ми так любили, так боролися і так бездарно програвали битви за кращу долю, за талан свій.

Чому його книжки раптом навалом ринули на читача? Чому їх читали не тільки інтелігенція, а й робітники, й селяни, й простий люд? Та тому, що кожен побачив, до якої прірви він підійшов, женучися за чимось міфічним, примарним і, напевно, ніколи не здійсненним. Платонов став раптом одним зі складних (на жаль, таких не дуже багато!) мистецьких світів, що ретельно і з найбільшим талантом покопалися в сподіваннях і тривогах свого, багато в чому ошуканого народу, в його бурях і швидкостях, нав'язаних зверху, великих злетів і дуже відчутних падінь дуже складного, у крові, війнах, злиднях і божевільних розкошах XX століття. Як він зрозумів, вступивши в бій з усіма (створивши свій, платоновський «Космос»), що робиться тепер те, щоб «звести людину до рівня, до «механіки тварини», розмолоти людство в імперіалістичній війні, деморалізувати і розбестити його, ліквідувати всі результати історичної культури» (1939 р., із рецензії «Розповіді про простір»). Це сказано того року, коли репресії 37-го ще і не закінчувалися, а набирали розгону.

А загалом завжди писав він свою прозу тихо, не висуваючися.

Багато хто тоді кидався у словесні бурі. Не витримували перевантажень. Сказати про свій народ нове слово?

Платонов був начебто співрозмовником. Він звертався до однієї людини.

У 1988 р. видавництво «Художественная литература» (Москва) надрукувало півмільйонним тиражем роман Андрія Платоновича «Чевенгур». Уперше було видано текст, який відповідає авторському рукопису твору. Він свого часу не зміг опублікувати «Чевенгур» цілком, виділив окрему повість — «Походження майстра». Її тоді (після опублікування) широко досліджували.

8.

«Чевенгур» — тодішня подія. Це було культурне надбання, що переходить і в наші дні як спадщина. Чимало протягом останніх років сказано про становлення радянської влади. Багато йде наносного. «Чевенгур» Платонова — як першоджерело дослідження найскладніших проблем тих років. Потім ці роки підняли народ до висот. Від сохи до запуску людини в космос. Цей час, історію, літературу ще досліджуватимуть і досліджуватимуть. Платонов, геніально вгадуючи майбутнє, сьогодення, замішані й на прекрасному ентузіазмі, й на страшному залізному тиску (чи придушенні) людського в людині, намагався застерегти суспільство від омани душ, сердець у польоті складного часу. Історія міста Чевенгур підказує і тим, хто нині живе: без щирого натхнення, людяності, совісності не може бути справжнього устрою Буття.

«Чевенгур» лежав довго, 60 років. Написано його було в 1926—1929-му.

Приблизно така само доля повісті «Котлован». Створена в 1930-му, опублікована — в 1987-му журналом «Новый мир» (№ 6). «Котлован», «Чевенгур» разом з «Ювенільним морем» відкрили нам справжнього Андрія Платонова.

У «Котловані» ви знайдете і сатиру. В анкеті видавництва «Московское Товарищество писателей» у 1934 році він писав: «Літературний напрям, у якому я працюю, оцінюється як сатиричний. А суб'єктивно я не відчуваю, що я сатирик».

9.

Почитайте заново «Котлован». Це дивовижна соціально-філософська «утопія-попередження» про будь-яку прискореність, не доведену до ладу хоча б у спробних моделях. Хоча б приблизно знати, що відбувається за всякого прискорення...

Я читав «Котлован» (дзвін, який затонув) у Чорнобилі. Читав удома в начальника будови Кизими. Тоді я приїхав туди від московської «Литературной газеты» писати нарис. Хоч як це дивно, про прискорення.

Кизима поселив мене в своєму будинку (дружина поїхала до матері). Він хворів, був на лікарняному. Був час порозмірковувати. І з гіркотою він казав: «Простий укол і, дивіться, не на мою роздуту руку. А на обличчя. Мене проклянуть або онуки, або правнуки за усе, що я тут наробив. Ми будуємо так само, як будували б стайню». Московська «Литературка», де йшли його одкровення, не дала матеріал, а от покійний головний редактор української «Літературки» Борис Рогоза це дав. У своєму романі «Ніч перед вічністю» прискорення нашого часу повторювати було грішно. Але що я бачив після цих прискорень, наплювацького ставлення до дотримання правил такого будівництва!.. Потім Боря Рогоза помістив і другий матеріал про усілякі порушення на Чорнобильській атомній... Матеріал написала співробітниця багатотиражної газети атомної. Потім переслідувалася...

З небес, напевно, дивився на наше горе Андрій Платонов.

Зводили диво, велике і потужне, усім миром. Я тоді на Чорнобильській зустрічався із земляками мого батька і матері — тамбовчанами і воронежцями. Це ще було до смерті атомної. Потім зустрічався з іншими, уже ліквідаторами. Земляки Платонова працювали несамовито.

Шмат колись загального життя. Його не викреслиш. Не викреслиш і книг Платонова. Не заборониш їх у нас.

Гіркий і солодкий досвід наших перегонів до висот. І яке щастя пам'ятати про це. Ми бігли в майбутнє, спотикаючися, разом, кожен наш вдих пізнаваний у великій прозі, платоновській прозі. Ми читатимемо її, щоб не шарахнутися в якийсь інший бік, де втратимо свої душі, про які співає у кожному рядку письменник. Він обігнав у думах Г. Уеллса, обігнав усіх світових мрійників про краще життя народів.

Володимир ЮГОВ, *письменник.*

Кінець травня — початок червня. Київ.

P. S. Книжки Андрія Платонова: брошура «Электрификация», вірші — у колективній збірці (1919—1921); книжка віршів «Голубая глубина»(1922); оповідання «Бучило» — журнал «Красная нива», перша премія (1923); перша книжка повістей та оповідань «Ямская слобода», видавництво «Молодая гвардия» (1926—1927); збірка оповідань «Сокровенный человек», М., «Молодая гвардия» (1928); сатиричні твори: оповідання «Государственный человек», «Усомнившийся Макар», хроніка «Впрок» (1929—1931); оповідання «Такыр», «Красная новь» (1934), оповідання «Третий сын» (1936); збірка оповідань «Река Потудань» (1937); книжка народних казок в обробці А. Платонова «Башкирские народные сказки» (1947), «Финист — Ясный сокол» (1947); «Волшебное кольцо» (1950); усе, що написано «в стіл», — опубліковано після смерті (помер 5 січня 1951 року, похований на Вірменському цвинтарі в Москві, за Краснопресненською заставою).

Пісні польських лісів

16 червня в Колонному залі ім. Лисенка Національної філармонії виступив один з найвідоміших композиторів XX століття — Кшиштоф Пендерецький. Сучасного класика польської музики, який у Києві продиригував прем'єрою своєї Восьмої симфонії, запросили до української столиці фірма «Желамко» і дружини президентів України та Польщі — Катерина Ющенко і Марія Качинська.

72-річний класик Кшиштоф Пендерецький любить давати інтерв'ю, де неодмінно, мов особисті орієнтири, фігурують генії минулого: Бетховен, Малер, Чайковський. Від Бетховена у Пендерецького найбільша психологічна «спадщина»: відверте небажання слухати музику своїх сучасників, дивні вигини в нумерації творів (у Бетховена Шоста симфонія була написана до П'ятої; Пендерецький представляє прем'єру Восьмої, хоча ще не дописана Шоста, і розмірковує про те, що, як показує житейська практика, писати Десяту симфонію шкідливо для здоров'я композитора — як відомо, в Бетховена всього десять симфоній).

Велику вокально-інструментальну Восьму симфонію закінчено тільки торік і в усьому світі до української прем'єри вона виконувалася лише один раз. Її підзаголовок можна перекласти і як «Пісні тлінності», і як «Пісні мінливості». Пендерецький у доборі текстів для написання музики орієнтувався на поезію про дерева й рослини — він вважає, що розуміє їхню мову ледь не краще за людську.

Ю. Б.

Шевченко по-новому

Пісні і хори, написані на слова Тараса Шевченка, звучатимуть тепер у американському Модесто.

Завдяки благодійникам із міста-побратима та хмельницькому міському товариству «Просвіта» молодий викладач музучилища Дмитро Тукало видав «Вокально-хорову Шевченкіану композиторів Хмельниччини». До збірки увійшли найпопулярніші твори подільських композиторів, а тому й звучатиме Шевченко з особливим колоритом.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 17.05.2006 р. по справі №15/372-б визнано боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергомашвин» (юридична адреса: 03035, м. Київ, вул. Механізаторів, 2; фактична адреса: 04073, м. Київ, пр-т Московський, 6, корп. 1) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 11.05.2006 р. по справі №23/183-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі міста Києва визнано боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрвторсировина» (03036, м. Київ, вул. Механізаторів, 2, код ЄДРПОУ 21640809) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, тел./факс: 245-91-92).

Постановою Господарського суду Сумської області від 27.04.2006 р. визнано банкрутом по справі №12/6-05 та відкрито ліквідаційну процедуру відносно ПФ «Сумиагропостачзбут» (40000, м. Суми, вул. Жовтнева, 24, код 24002529).

Ліквідатором призначений Кекін Олександр Валентинович (ліцензія АБ №116146, м. Суми, вул. Супруна, 17).

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 29.07.2005 р. по справі №44/362-б визнано боржника Закрите акціонерне товариство «Концерн «Агропромтеплиця» (юридична адреса: 03056, м. Київ, вул. Борщагівська, 97-б, код ЄДРПОУ 20060041) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, тел./факс: 245-91-92).

Українська аграрна біржа повідомляє, що сімдесят п'ятий спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для потреб населення відбудеться

21 червня 2006 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГИ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ЩО БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ АУКЦІОНІ № 75 З ПРОДАЖУ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ від 21.06.2006 р.

№ позиції	Обсяг газу в одному лоті, тонн	Кількість лотів, одиниць	Загальний обсяг газу, тонн	Ціна за 1 тонну газу (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальна вартість газу (з ПДВ), гривень	Умови транспортування газу
Пропозиція ДК «Укргазвидобування» (обсяги липня 2006 року)							
Виробництво філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
1	35	28	980	1 897,50	66 412,50	1 859 550,00	залізницею
Виробництво ГПУ "Харківгазвидобування"							
2	25	64	1 600	1 897,50	47 437,50	3 036 000,00	залізницею
Виробництво Тимофіївської УПВВ філії ГПУ "Полтавагазвидобування"							
3	21	100	2 100	1 897,50	39 847,50	3 984 750,00	автотранспортом
Виробництво Шебелинського ВПГКН філії УПГГК							
4	21	10	210	1 897,50	39 847,50	398 475,00	автотранспортом
Всього:			**4 890**			**9 278 775,00**	
Умови поставки: 1) Постачання скрапленого газу на липень 2006 року здійснюється на умовах франко-завод.2) Оплату рухомого складу Покупець проводить самостійно.							
Пропозиція ВАТ «Укрнафта» (обсяги липня 2006 року)							
Гнідинцівський ГПЗ							
5	25	91	2 275	1 897,50	47 437,50	4 316 812,50	залізницею
6	21	51	1 071	1 897,50	39 847,50	2 032 222,50	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу залізничним або самовивозом автомобільним транспортом; 2) Оплату за перевезення скрапленого газу залізничним транспортом здійснює Покупець по окремому договору з транспортною організацією. В ціну за одну тонну скрапленого газу входить вартість послуг за транспортування залізничних цистерн з вузлової станції в пункт наливу, які надаються Прилуцьким підприємством залізничного транспорту; 3) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Качанівський ГПЗ (Качанівське в-во)							
7	21	37	777	1 897,50	39 847,50	1 474 357,50	автотранспортом
Качанівський ГПЗ (Глинсько-Розбишивське в-во, ***бутан технічний ДСТУ 4047-2001*** *)*							
8	21	17	357	1 897,50	39 847,50	677 407,50	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Долинський ГПЗ (Долинське в-во)							
9	21	18	378	1 897,50	39 847,50	717 255,00	автотранспортом
Всього:			**4 858**			**9 218 055,00**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							

Зміни до пропозицій на продаж оприлюднюються шляхом розміщення на WEB-сторінці УАБ за адресою:**http://www.uame.com.ua/energo**.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9-00 до 18-00 години до**20 червня 2006 р**. включно.

УВАГА!
1. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року №1736, учасник-покупець додатково до заявки на купівлю повинен надати до 15-00 години 20 червня 2006 року на Українську аграрну біржу довідку про обсяги та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного на попередньому спеціалізованому аукціоні, за формою, що затверджена рішенням Аукціонного комітету від 17 листопада 2005 року (форму довідки можна отримати на WEB-сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua/energo або по факсу).
2. Сплата учасниками аукціонів попередніх внесків здійснюється на спеціалізований рахунок УАБ № 2600500019536 в ВАТ КБ "Хрещатик", м. Київ, МФО 300670, код за ЄДРПОУ 23389377.

Українська аграрна біржа, тел. (044) 289-50-48, 289-54-87, 284-38-60
http://www.uame.com.ua, E-mail: exch@uame.com.ua

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 11.05.2006 р. по справі №23/184-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі міста Києва визнано боржника Приватне підприємство «Константа» (03057, м. Київ, вул. Металістів, 17, к. 401, код ЄДРПОУ 31246007) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, тел./факс: 245-91-92).

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 16.05.2006 р. порушив справу про банкрутство №Б24/94/06:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Україна», код ЄДРПОУ 30908325, 52950, Дніпропетровська область, р-н Межівський, с. Новопавлівка, вул. Комунарівська, 46, р/р 26002314837001 КБ «Приватбанк», МФО 305299.

Розпорядник майна - Козаченко В. М., ліцензія АА №249591, а/с 2725, м. Дніпропетровськ, 49044.

Правління ВАТ «Лохвицький цукровий завод»

повідомляє про зміни в повідомленні про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Лохвицький цукровий завод», які відбудуться 21 липня 2006 року:

Порядок денний доповнено пунктом 6:

6. Про збільшення статутного фонду.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 14.07.2005 р. порушив справу про банкрутство №Б24/168/05:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Сергіївське-2000», код ЄДРПОУ 03742311, 51322, Дніпропетровська область, р-н Юр'ївський, с. Сергіевка, вул. Леніна, 32.

Розпорядник майна - Морозов Ігор Анатолійович, ліцензія АА №271599, 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Печатку ТОВ «Український інвестиційно-будівельний альянс» вважати не дійсною, у зв'язку з втратою. Ідент. код 33051979.

Постановою господарського суду Черкаської області від 06.06.2006 року по справі №10/4067 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Вознесенське» (19741, Черкаська обл., Золотоніський р-н, с. Вознесенське, код ЄДРПОУ 25209362, п/р №26002070156 у Черкаській філії АТ «Кредит Банк (Україна)» м. Черкаси, МФО 354466).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АА №783030 (м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел.: (0472) 38-29-77, 38-24-55).

10 травня 2006 року господарським судом Хмельницької області по справі №4/308-Б закрите акціонерне товариство «Лотос», м. Славута Хмельницької області, ЄДРПОУ 02969403, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено Грицая Л. М., проживає по вул. Коцюбинського, 12, м. Старокостянтинів Хмельницької області, ліцензія серії АБ №116057 від 09.11.2004 р.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Енерго-Ойл»

код за ЄДРПОУ 24732481, адреса: 04053, м. Київ, вул. Кудрявська, 8-б, кв. 3, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення за тел.: 272-53-21.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 29.05.2006 р. по справі №6/73-29/109 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Фарм-Проект», м. Львів, вул. Бойчука, 8, кв. 4, код ЄДРПОУ 23955374, п/р №№200090160613, 260080060613 в ЛФ ВАТ «Укрексімбанк» м. Львова, МФО 325718.

Ліквідатором банкрута призначено Липського С. І., ліцензія серії АА №783160 від 17.05.2004 р. Адреса: 79013, м. Львів-13, а/с 4389.

Засідання у справі призначено на 31.07.2006 р. о 12 год. 00 хв.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 04.11.2004 у справі № 6/330-4/106 визнано банкрутом ПП «Світ-компані», юридична (поштова) адреса: вул. Дорошенка, 32/5А, м. Львів, ЄДРПОУ 20777274, р/р 26000238025001 у ЗГРУ «Приватбанк», МФО 325321).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борсука Віталія Богдановича, ліцензія серії АА № 783161 від 07.05.2004, який проживає: 79071, вул. Кульпарківська, 143/49, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 25.04.2006 р. порушив справу про банкрутство №Б24/67/06:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Валекс», код ЄДРПОУ 30660295, 49000, м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя-3, буд. 30, корп. 1, кв. 69, р/р 26009310303201 у АППБ «Аваль», МФО 305062.

Розпорядник майна - Рудницький Олександр Станіславович, ліцензія АА №783191, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 152-й дивізії, буд. 2-а, кв. 43.

Постановою господарського суду Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 06 червня 2006 р. по справі №2/134-06-4919 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ферум Сервіс» (м. Одеса, вул. 10 Квітня, 1; р/р 26005010111629 в ОФ ВАТ «УКРЕКСІМБАНК» в м. Одеса, МФО 328618; код по ЄДРПОУ 32432622) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Камсаряна А. Б. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 23.05.2006 р. по справі № 9/59 визнано банкрутом концерн «Кіровоградська будівельна компанія Кіровоградбудінвест», код ЄДРПОУ 31203754 (25006, м. Кіровоград, вул. Островського, 2, корп. 2, п/р 2600417000487 в Кіровоградській філії АКБ «Правекс-Банк», МФО 323594). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савоніну О. Є. (ліцензія АБ № 271759 від 29.03.2006р., 25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 23).

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 04.11.2004 р. у справі № 6/330-4/164 визнано банкрутом ТзОВ «Вертеп компанія», юридична (поштова) адреса: вул. Коцюбинського, 11/3, м. Львів, ЄДРПОУ 25552338, р/р 260031810 у ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борсука Віталія Богдановича, ліцензія серії АА № 783161 від 07.05.2004 р., який проживає: 79071, вул. Кульпарківська, 143/49, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 27.04.2006 року № 25/271 визнано банкрутом Сільськогосподарське акціонерне товариство закритого типу «Україна» та відкрито ліквідаційну процедуру. Реквізити банкрута: 70005, вул. Залізнична, 1, с. Павлівське, Вільнянський район, Запорізька область, код ЄДРПОУ №03750049, р/рах. №26004357512002, №26045357512061, №26041357512065,№26061357512001, №26005357512001 у філії ЗРУ ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 313399 та р/р №2600417993 УДК у Запорізькій області, МФО 813015.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Алєксєєву Людмилу Олексівну (ліцензія АА №668254), адреса: 70410, Запорізька область, Вільнянський район, с. Лукашеве, вул. Щаслива, 5, тел.: 8 (050) 970-76-35.

5 липня 2006 року о 15:00 відбудуться загальні збори членів КС «Либідь» за адресою: м. Київ, вул. Вербицького, 32-А.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор **ВАТ «Шахтарське АТП 11415»,** м. Шахтарськ, вул.. Червоногвардійська,1, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ «Шахтарське АТП 11415»: 1. Прості векселя (№ 66334613 610943 та № 66334613 610942), акції ЗАТ «Транспортпостсбут» у кількості 42358один., а також товарно - матеріальні цінності (183 наймен.), початкова ціна продажу - 30717,78грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1535,89грн. 2. Дебіторська заборгованість: шахтоуправління «Шахтарська -Глибока» ДП «Шахтарськантрацит»; ДВАТ «Шахта Постніковська» ГП ДХК «Шахтарськантрацит»; ДВАТ «Шахтоуправління ім.. 17-го Партзїзду»; ДП «Шахтарськантрацит» «Автобаза»; ПП «Променергоресурс», початкова ціна - 30274,33грн. у т. Р. ПДВ, гарантійний внесок - 1513,72грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 1300год. 26 червня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 27 червня 2006р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Шахтарське АТП 11415». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області організовує публічні торги з продажу активів **підприємства - банкрута ТЕЦ ВАТ "Оріана"**, яке знаходиться за адресою: Івано-Франківська обл., м.Калуш. Лот 1. Дебіторська заборгованість ВАТ "Оріана" (код ЄДРПОУ 05743160) перед ТЕЦ ВАТ "Оріана" (код ЄДРПОУ 00131558) в сумі 30176390,35грн. Грошові вимоги в даній сумі включено в реєстр вимог кредиторів ВАТ "Оріана" в четверту чергу. Початкова ціна лота 700 000грн. Лот 2. Дебіторська заборгованість Державного міського підприємства "Калуштеплокомуненерго" (код ЄДРПОУ 22191644) перед ТЕЦ ВАТ "Оріана" (код ЄДРПОУ 00131558) в сумі 11912136,80грн. Подано заяву з безспірними грошовими вимогами в процедурі банкрутства ДМП "Калуштеплокомуненерго". Початкова ціна лота 700 000грн. ***Для реєстрації учасником аукціону необхідно***: подати до *30.06.2006р.* заяву на участь в торгах та внести в безготівковому порядку гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону - 34 грн. на р/р 260099034 в Івано-Франківській ОД АППБ "Аваль", МФО 336462, код 26255708. До заяви необхідно додати копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтва про реєстрацію платника ПДВ (якщо покупець є платником) та документ, який посвідчує повноваження представника. З питань оформлення участі в аукціоні та ознайомлення з характеристиками активів можна звертатися за адресою: м.Івано-Франківськ, вул.Бельведерська,2А,оф.7.т.(0342)50-24-94. **Публічні торги (аукціон) відбудуться 04.07.2006р. об 10 год.30 хв. за адресою: м.Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а офіс 7.**

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 04.04.2006 р. порушено провадження у справі №6/56-8/102 про банкрутство ПП «Ремкомбуд-5», юридична (поштова) адреса: м. Львів, вул. Широка, 94/133, ЄДРПОУ 33169527. Рахунки у банківських установах відсутні.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Віннікова Василя Григоровича, ліцензія серія АА № 668279 від 26.09.2003, який проживає: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) ухвалою від 15.05.2006 р. порушено провадження у справі №20/30б про банкрутство ДП «ЛК» ООО «ЛугаКолор» (ЄДРПОУ 30280466, м. Луганськ, вул. Ломоносова, 98-к, р/р 2600730183931, ЛЦВ ПІБ м. Луганськ, МФО 304308). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Каратуна Степана Семеновича (ліц. АА №779121 від 25.06.2004 р., який мешкає: м. Луганськ, 26-й квартал, буд. 29, кв. 33.

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

18 травня 2006 року Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) згідно Постанови по справі №14/24/06 визнано банкрутом Сільськогосподарське закрите акціонерне товариство ім. Шевченко (Миколаївська обл., Жовтневий район, с. Шевченково, вул. Шевченко, 40, код 00857634, п/р 2260213011333 в МОУ ВАТ «Ощадбанк», МФО 326461) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Черепенко В. Г. (54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел.: 47-34-63, ліцензія серії АБ №176091 від 07.07.2005 року).

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення конкурсу з продажу майна ТОВ "ВКФ "Славута-Продукт".

На конкурс виставляється: Лот № 1 — лінія по виготовленню макаронних виробів 350 кг/год. на базі італійського пресу D120/1, початкова вартість 160 000 грн., в т. р. ПДВ. Переможцем конкурсу вважається учасник, який запропонував найвищу ціну та бере на себе обов'язки щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Заявки на участь у конкурсі приймаються до 21 червня 2006 р. включно, за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139 к. 22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ" МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об'єктом продажу, фіксованими умовами та порядком оформлення участі в конкурсі звертатись за телефоном 8 (04622) 5-63-78, 5-63-56. Конкурс відбудеться 23 червня 2006 року о 10.00 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22.

Підприємство «Шанс» СОІУ та ліквідатор проводять відкриті торги (аукціон) з продажу майна підприємства-банкрута ВАТ МТСЗ «Погребищерайагротехсервіс»,

яке розташоване за адресою: Вінницька обл., смт. Погребище, вул. Привокзальна, 1.

ЛОТ №1: Контора S=166,3 кв. м, склад S=1350 кв. м, склад S=791,4 кв. м, склад S=30,7 кв. м, склад S=195,6 кв. м, вбиральня, огорожа, площадка для с/г машин. Складське приміщення обладнане стелажами та підйомними механізмами. До рампи складських приміщень підходить діюча під'їзна залізнична колія. Стартова ціна - 144 970,00 грн. без ПДВ.

ЛОТ №2: контора (незавершене будівництво) S=246,4 кв. м. Стартова ціна - 7 000,00 грн. без ПДВ.

З питань ознайомлення з об'єктом, оформлення участі в аукціоні та подання заявок - довідки за тел.: 8 (0412) 418-785, 446-569, 8(097) 264-54-50. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 15 липня 2006 року за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, оф. 310.

Аукціон відбудеться 18 липня 2006 року об 11:00 за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, оф. 310.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою по справі № 23/116-б порушив провадження про банкрутство ТОВ «Стефіторг ЛТД» (01135, м. Київ, вул. Жилянська, 120-б, Код 33405364, рах. № 26004471631 в ФДК ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863).

Розпорядником майна підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ № 271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14-А) порушено справи про банкрутство:

Державне підприємство «Струсівський комбінат продтоварів», справа №10/б-743, адреса: Тернопільська область, Теребовлянський р-н, с. Струсів, і. к. 00375125, р/р №26004112060001 в Тернопільській філії ВАТ Комерційний банк «Універсальний», МФО 338459, р/р 26007372005001 в Тернопільській філії ЗАТ «Приватбанку», МФО 338783.

Розпорядником майна призначено Кузика Євгена Івановича, м. Бережани, вул. Крушельницької, 54.

Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Світанок», справа №15/Б-740, адреса: Тернопільська область, Підволочиський район, с. Староміщина, і. к. 00953556, р/р №26008300153 в Підволочиському відділенні Ощадного банку, МФО 398165.

Розпорядником майна призначено Тараса Василя Михайловича, м. Тернопіль, вул. Родини Барвінських, 7, ліцензія серії АБ №116173 від 20.01.2005 р. видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України.

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 15.05.2006 р. по справі №23/141-б визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Паливно-енергетична компанія» (01014, м. Київ, вул. Тимірязева, 1, код ЄДРПОУ 32206997, р/р 260094921 в ВАТ АБ «Укргазбанк» у м. Києві, МФО 320478) та відкрито ліквідаційну процедуру згідно ст.52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено Відкрите акціонерне товариство «Центральний гірничо-збагачувальний комбінат» (50066, м. Кривий Ріг).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) по справі №14/2314 від 11 травня 2006 р. Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Конела» (код 30812451, юридична адреса: Черкаська область, Жашківський р-н, с. Конела) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пшеничного Сергія Миколайовича (ліцензія серії АБ №116162 від 30.12.2004 р.).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення (м. Черкаси, вул. Сумгаїтська, 17/1, оф. 916-920, тел./факс: (0472) 65-11-28).

Постановою Господарського суду Сумської області від 01.06.2006 р. по справі №7/83-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Колядинець» (код ЄДРПОУ - 30821930), розташоване за адресою: 42523, Сумська область, смт. Липова Долина, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (Ліцензія АБ №271687), адреса: 40024, м. Суми, вул. Сумсько-Київських дивізій, 20, кімн. 39 (тел.: 8 (0542) 370-397).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) від 16.05.2006 р. порушено провадження у справі №2-4/8846-2006 про банкрутство ТОВ «Скіф», код ЄДРПОУ 30395812, юридична адреса: 96035, АР Крим, Красноперекопський р-н, с. Новопавлівка, територія консервного заводу, р/р 26009456090551 у Кримській республіканській філії АКБ «Укрсоцбанк», м. Сімферополь, МФО 324010.

Розпорядником майна призначений Золотавін О. О., який має ліцензію арбітражного керуючого - серія АА №668312 від 28.10.2003 р. та мешкає за адресою: м. Сімферополь, вул. Л. Шевцової, 33).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

ПП „КФКонсалтинг"

(надалі - організатор аукціону) повідомляє,

що 17 липня 2006 року о 13-00 за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А пройде повторний аукціон з продажу цілісного майнового комплексу відкритого акціонерного товариства „Конотопський деревообробний завод" (надалі - Продавець) зі зниженням початкової ціни на 15%, розташованого за адресою - Сумська область, м. Конотоп, вул. Котляревського, 1, а саме:

Лот №1 Цілісний майновий комплекс ВАТ „Конотопський деревообробний завод", який включає необоротні активи (основні засоби), оборотні активи (виробничі запаси, готова продукція, дебіторська заборгованість та грошові кошти). Початкова ціна продажу цілісного майнового комплексу складає 665635,00 грн. Початкова ціна продажу вказана з урахуванням ПДВ.

Гарантійний внесок складає 10% від початкової ціни продажу цілісного майнового комплексу та перераховується на р/р 26001310629103 в СФ ТОВ КБ "Володимирський" м. Конотоп, МФО 337836, код 01350156, отримувач: ВАТ „Конотопський деревообробний завод" та

плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується на р/р 260007586 в СОД АППБ "Аваль" МФО 337483, код 31397488, отримувач: ПП „КФКонсалтинг".

Організатор аукціону: Приватне підприємство „КФКонсалтинг". Адреса: 40030, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А, тел.(0542) 345-088. Відповідальна особа - Пінаєв Едуард Анатолійович. Час прийому: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1800 години.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Телефон для довідок: (0542) 345-088. Відповідальна особа - Пінаєв Едуард Анатолійович. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1600 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні подати організатору аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь в аукціоні, підписану і скріплену печаткою. Заявки приймаються з 900 до 1800 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49 А. Кінцевий термін прийому заявок 13год. 00хв. 14.07.2006 р. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявок - аукціон.

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в аукціоні розглядається як визнання нею того, що в подальшому вона не буде мати претензій до організатора аукціону і продавця відносно повноти та достовірності відомостей, наданих їй в процесі проведення торгів.

Порядок оформлення результатів продажу:

Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься початкова ціна продажу об'єкта продажу, пропозиції учасників аукціону, відомості про учасників аукціону, результати аукціону (ціна продажу, відомості про фізичну або юридичну особу, яка отримала право на придбання об'єкта продажу) сума та банківські реквізити рахунку, на який особі, яка отримала право на придбання об'єкта продажу (далі - Покупець) потрібно внести грошові кошти у розмірі ціни продажу. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора аукціону. Копія затвердженого протоколу видається покупцеві. Покупець, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та продавцем укладається протягом 30 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора аукціону.

Платіжні засоби - грошові кошти. Гарантійний внесок, внесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту продажу. Подальше переоформлення права власності на об'єкт продажу, право власності або користування на земельну ділянку проводиться покупцем за його рахунок.

Шановні акціонери!
Правління ЗАТ «Маслозавод «Прилуки» (далі - Товариство) повідомляє,

що до порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться о 12:00 год. 06.07.2006 року за адресою: м. Прилуки Чернігівської області, вул. Дружби народів, 36, в актовому залі приміщення АБК внесено наступне доповнення:

16. Обрання та відкликання виконавчого органу Товариства, голови та членів Правління.

З повагою, правління Товариства.

Постановою Господарського суду Сумської області від 17.05.2006 р. по справі №7/69-06 Спільне підприємство «Міськкоопторг» Конотопської райспоживспілки (код ЄДРПОУ - 01765897), розташоване за адресою: 41615, Сумська область, м. Конотоп, пл. Конотопських Дивізій, 30, р/р 29022800007001 в Філії ВАТ КБ «Надра», м. Конотоп, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (Ліцензія АБ №271687), адреса: 40024, м. Суми, вул. Сумсько-Київських дивізій, 20, кімн.39 (тел.: 8 (0542) 370-397). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 30 травня 2006 р. по справі №10/67/06 Відкрите акціонерне товариство «Родніки» (57134, с. Весняне Миколаївського району Миколаївської області, код за ЄДРПОУ 20900183, р/р №26001352601 у МФ АБ «Енергобанк», МФО 326643) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чудайкіну Людмилу Григорівну (ліцензія АВ №081046 від 18.05.2006 р.), адреса: 54058, м. Миколаїв, вул. Лазурна, 2-б, кв. 25, а/с 1041, тел.: (0512) 41-60-48; 8-050-136-07-40.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14а) у справі № 11/Б-389 припинено процедуру банкрутства Сільськогосподарського Товариства з обмеженою відповідальністю «Коропець» (48012, с. Новосілка Підгаєцького району Тернопільської області, код 30919677, р/р 2600730013204 в ТОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 338017) в порядку передбаченому ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна боржника призначено Дідича Володимира Євгеновича (м. Тернопіль, вул. Руська, 17, ліцензія серії АА № 116174 від 27 грудня 2004 року.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

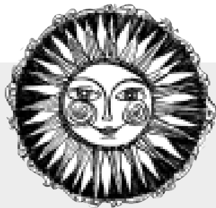

17 червня у східній половині України, на Прикарпатті, Київщині, Черкащині та Кіровоградщині хмарна погода з проясненнями, часом дощі, грози, місцями сильні зливи, в окремих пунктах град, у Карпатах місцями сильні дощі. Вітер західний та північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 11—16 градусів, вдень 21—26 градусів; у Карпатах уночі 3—8 градусів, вдень 10—15.

цього ДНЯ

17 ЧЕРВНЯ

■ *1876. Народився Сергій Максимович, винахідник у галузі кольорового кіно і фотографії.*

■ *1911. У Києві народився Віктор Некрасов, письменник.*

■ *1934. У Харкові відкрився I всеукраїнський з'їзд письменників.*

■ *1934. В СРСР відбувся перший політ найбільшого тоді в світі літака АНТ-20 «Максим Горький» (розмах крил — 63 м).*

■ *1994. У Парижі підписано Міжнародну конвенцію про боротьбу з опустелюванням.*

■ *2005. У столиці України закінчив роботу Міжнародний інвестиційний форум («міні-Давос»).*

■ **ФІЗКУЛЬТ—ХА-ХА: З ПОЧУТОГО**

«У Тринідаду виграє, а от Тобаго...»

☞ «0:4 — це, звичайно, прикро. Але ви подивіться, яку величезну футболку натягли на трибуні наші болільники! Україна! Україна! Прекрасне видовище!»

☞ «Як рішуче вийшов із воріт Бобаділья! Але... краще б не виходив. Та ні, правильно зробив! Встигає! Ні, не встиг! Треба було залишатися. Удар! Мимо... Як я й казав, правильно зробив, що вийшов!»

☞ «Удар! Можна грати... Ще удар! Знову можна грати! Можна бити! Ні, так бити не можна...»

☞ «Якщо придивитися до цього футболіста зблизька, то він не соромиться бити здалеку».

☞ «Щось не помітний на полі Люмберг. Може, це через те, що, як пише преса, він навіть побився з капітаном...»

☞ «Удар! Траєкторія м'яча, на жаль, вийшла трохи не така, якою її розраховував Хорхе Нуньєс...»

☞ «Удар через себе! Ні, через себе не вдається. Вийшла лише половина ножиць...»

(Із футбольних репортажів.)

— Як, по-твоєму, зіграє Англія з Тринідад і Тобаго?

— Думаю, в Тринідаду виграє, а от Тобаго...

(Із розмов болільників.)

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

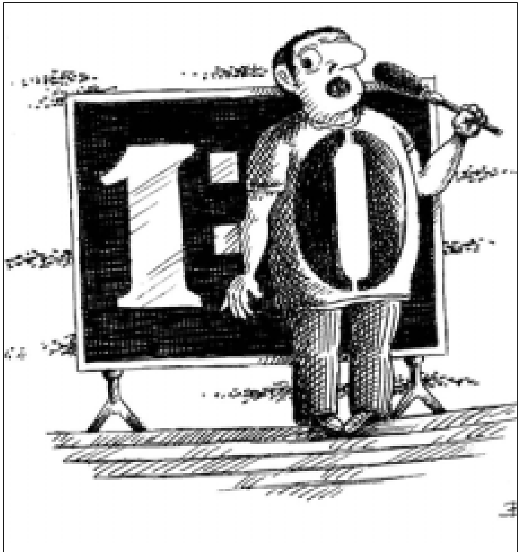

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

☞ *«Хто сказав, що вони не п'ють?! Та вони нажираються, як жаба мулу!»*

■ **СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Політична мудрість

Компромісне рішення — це рішення, котре влаштовує політиків, але не влаштовує народ.

Чи знаєте ви, що...

...Бог дав жінці довгі ноги для того, щоб чоловікові було легше дістати зірку?!

Було б бажання

Час не можна повернути назад, але можна легко повернути все, що колись було вкрадене.

Розкішна мораль

Для того, хто купує авто за державні гроші, навіть найрозкішніше авто — не розкіш.

Стара приказка на новий лад

На кого працюють, той і їсть.

Постулат

Тонкість демократії визначається товщиною гаманця.

Гей ви там, нагорі!

Як же низько ви опустилися!

Перевір себе

Злодія звинувачує дурень, розумний винить прокурора.

Олександр ПЕРЛЮК.

Тези й антитези

☞ ***Ретрогради мусять знати, що в епоху НТП дванадцятибальна система оцінок — не межа.***

☞ ***Ніхто так не прагне емансипації і реваншу, як сатана.***

☞ ***Чесні вибори не гарантують перемоги чесним, а нечесним приносять тільки пірровy.***

☞ ***Здобувши волю, ти здобув долю, але більше не крадь!..***

☞ ***«Обіцяй золоті гори, та тільки не бреши!» — благав виборець кандидата.***

☞ ***Жаба хвалить своє болото тільки тоді, коли хоче його продати.***

☞ ***Любіть простодушних. Це так легко — у них же душа проста...***

☞ ***Нікому не довіряти означає не жити.***

☞ ***Ошукали? Шукай далі!..***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

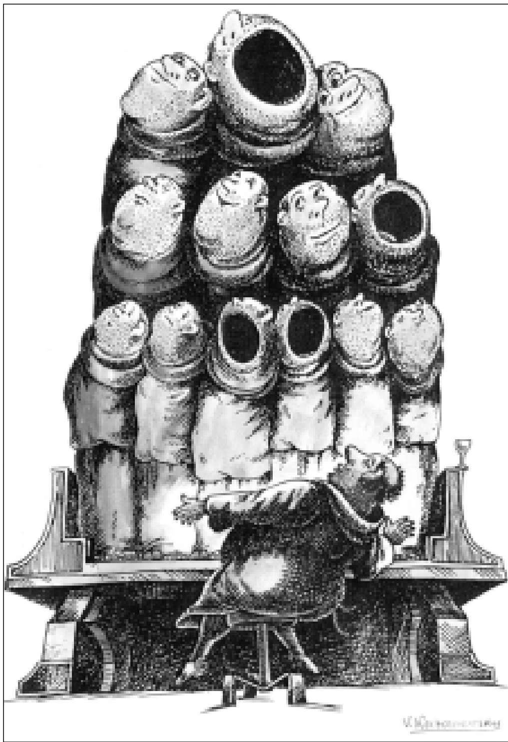

Ось біг, а ось поріг!

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Я хочу знати, хто за порогом бідності, хто на порозі, а хто розкошує.

Від чергового:

— А решта хоче знати ще, хто витирає ноги об цей поріг.

Прокинулись вони уранці...

Валерій Пустовойтенко, заступник голови Київської міської адміністрації:

— Проживши 15 років у Києві, я й не уявляв, що ЖКГ в такому кризовому стані...

Від чергового:

— Валерію Павловичу, це ще не криза. Жах був би, якби ви замість двох років прем'єрствували оці 15!

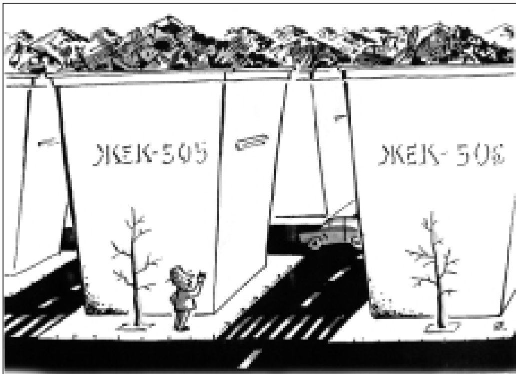

Футбольний десант

РІА «Новини»:

— Українська команда програла Іспанії з розгромним рахунком 4:0 через жаб і комарів, що буквально взяли в облогу розташований у мальовничому місці, на березі озера Темплінер, готель «Семінаріс», де оселились українці. Одні всю ніч голосно квакають, не даючи як слід виспатись, другі дзижчать і кусаються.

Від чергового:

— Повідомляємо, що з аеропорту Жуляни чартерним рейсом вирушає «Руслан» з командою доморощених квакерів і пискунів, щоб перед грою з Тунісом під вікнами наших футболістів квакали і дзижчали свої...

Ноги — в руки

Володимир Путін, Президент Росії:

— Перебуваючи в ЄЕП, Україна зробить кроки в європейському напрямку, а не вбік...

Від чергового:

— Причому все буде по-ленінськи: крок вперед, два кроки назад.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО та Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 108

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2276

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053 >